STRIPWEEKBLAD

nr.44 * 23/29 oktober 1971
prijs 65 cent

NIEUW!

de Macaroni's
Chantage en
Voetbal

POST VOOR pep

Postbus 497
Amsterdam

DEZE WEEK AFFICHE CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL

HOOFDREDACTEUR
Hetty Hagebeuk
CHEFREDACTEUR
Jan van Gelderen
REDACTIE
Jan de Rooy
Frits van der Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

VASTE MEDEWERKERS
Hans Kresse
Dick Matena
Dino Attanasio
Richard Pakker
Anton Kuyten
Fred Julsing
John Bakker
Gideon Brugman
Jan Meulendijks
Chris Lukács
Henk Albers
Willy Lohmann
Yvan Delporte
Daan Jippes
Tonny Koot
Lo Hartog van Banda
Martin Lodewijk
Peter de Smet
Carl Hollander
Jos Looman
Jan Wesseling
Claude Vanheye
Rinus Wilms
Guus de Jong

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam
Postbus 497

INHOUD

UITSLAG ZOMER-PRIJS-VRAAG

De oplossing van PEP's grote zomerprijsvraag is als volgt:
Mijn oude tante haar onderburen
gebruiken PEP als behang voor de muren.
Zij vinden dat leuk
en daarom luidt hun spreuk:
....

Er waren een groot aantal goede oplossingen, maar zoals je weet, moest de laatste regel van deze limerick zelf worden bedacht. Raoul Legrand uit Zwartsluis had de volgende regel: „Zo'n uitgelezen behangetje geeft allure." Daarmee heeft hij de hoofdprijs verdiend, bestaande uit een stereo pick-up met de top 40 van radio Veronica uit week 39! De camera ging naar Otto Lolkema uit Breda voor zijn goede oplossing en regel: „P(l)ak PEP voor gezellige (m)uren!"
De gitaar is verdiend door N. Dek uit Overberg. Zij had als slotregel: „Doe als wij, laat u PEP toesturen." De drie horloges zijn gevallen bij G. Does, Groningen; A. Hartog, Wemeldinge; en H. Bekker, Heerlen. Ze zijn gelukkig shockproof. Alle andere prijswinnaars vermelden zou een beetje te veel worden, maar bij alle bijkantoren van de Geïllustreerde Pers N.V. liggen lijsten van de prijswinnaars ter inzage. Alle prijswinnaars hebben inmiddels hun prijs thuisbezorgd gekregen.

Heavy

In Pep 24 stond in een artikel over Black Sabbath dat hun nieuwe lp nòg heavier zou worden, waar jullie aan toevoegden: dus nòg eentoniger. Hoe konden jullie dat nu zeggen, terwijl jullie de lp nog niet eens gehoord hadden? Dat vond ik nogal voorbarig, hoor. Ik heb 'm toch gekocht, ook al omdat de eerste twee zo goed waren. Hij is steengoed en helemaal niet eentonig. Er staat zelfs een heel rustig nummer op. Nee, Pep, in het vervolg eerst de lp beluisteren en dan pas oordelen. Verder is Pep erg goed, hoor!

Fred van der Wiel, Harderwijk

Wij vinden de heavy muziek van Black Sabbath eentonig.

Kleur

Ik vind uw blad erg goed en ik wilde vragen hoe striptekenaars kleur in hun strips krijgen. Ik vond Titus verdraaid goed. Wanneer komen Cocco Bill en Roodbaard terug?

Marcel van Guldener, Hoorn

De zwart/wit tekeningen van de tekenaar worden overgebracht op speciaal papier, waarna ze letterlijk worden ingekleurd in overleg met de tekenaar. Roodbaard in Pep 47.

Crossmotoren

In Pep 34 vraagt Arie Ponsen om crossmotoren en niet om rijders. Dat u dan verwijst naar Mike Hailwood is net zoiets als onder een verzoek om een plaat van de koningin te zetten: Prins Bernhard in Pep 31. Dus graag CROSSMOTOREN en geen RIJDERS!

De 16 Pep-lezers van zaal 28 van het Gemeenteziekenhuis in Arnhem.

Jullie hebben allemaal gelijk. Beterschap.

Lof

Pep is het beste stripblad van Nederland, naar mijn idee. Figuren die dat slap gezwam vinden, moeten zich maar terugtrekken als abonnee. Opbouwende kritiek lijkt me gezond. Daarom geef ik Georges Walkant (Pep 35) gelijk. Volgens mij moet er niet meer informatie in, want daar heb je de kranten voor. De tekstballonnetjes van Blunder mogen kleiner. Asterix, Lucky Luke en Macaroni: lof!

Adriaan Koelewijn, Utrecht

Blunder heeft zoveel te vertellen.

Slap

Ik ben het helemaal niet eens met de mensen die verkondigen dat ze braaf zitten af te wachten totdat er misschien iets komt wat ze leuk vinden. Dat is slap geklets. Het doet me sterk denken aan de berucht geworden uitspraak van Wim Kan: blijven kijken totdat het leuker wordt. Volgens mij komt er met zo'n houding nooit iets beters uit de bus dan wat we al hebben. Daarom: kritiek! Direct reageren als je iets niet goed vindt. Dat is de enige manier om dingen te veranderen. Oòk in Pep! Ik ben er van overtuigd dat er met veelvuldige verzoeken rekening wordt gehouden!

Jan Beverklomp, Genemuiden

D'r zit wat in...

Circuits

Ik lees uw blad al een paar jaar, maar altijd komen er lovende brieven in. Zelden van: dit en dat verhaal klopt niet. En dan nog iets. In Pep 33 vraagt B. Stalman om circuits. Als hij Walt Disney's „Handboek voor Jongens" koopt, hoeft dat niet. Daar staan maar liefst 16 verschillende circuits in.

Freddy Janssen, Sevenum

Wat de circuits betreft, bedankt voor de tip. Er staan ook een aantal circuits in het verhaal „De Samourai" van Michel Vaillant, geplaatst in Pep 48-1968 tot Pep 26-1969.

Wie?

Het nieuwe verhaal van Lucky Luke „Ma Dalton" is het beste Lucky Luke-verhaal dat ik tot nog toe onder ogen heb gekregen, maar kunt u, nu bekend is dat de Daltons een moeder hebben, mij ook zeggen wie de vader Dalton was?

Kees van Ooijen, Eindhoven

Nee.

OPLOSSING PUZZEL PEP 43

Zal Mangas Coloradas zich wreken
en Americanos doen verbleken?
Zal de wraak zoet zijn?
Rood het bloed zijn?
Zullen zijn pijlen hen doorsteken?

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent.
Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan hij desgewenst voor toezending van stortings-acceptgirokaarten zorgen.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: Voor abonnees via wederverkoper: Pep, Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85. Voor postabonnees: Pep, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023 - 31.92.03. **OVERIGE VRAGEN EN MEDEDELINGEN**: Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85.
Adreswijziging: s.v.p. drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.
Advertentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020 - 44.37.44.

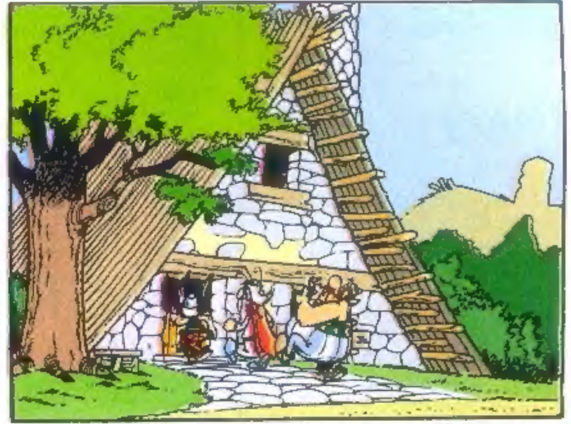
Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix en de

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

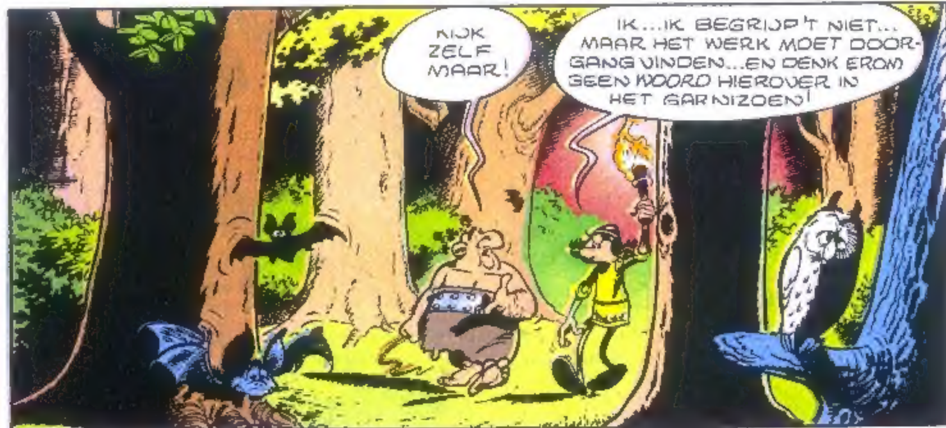

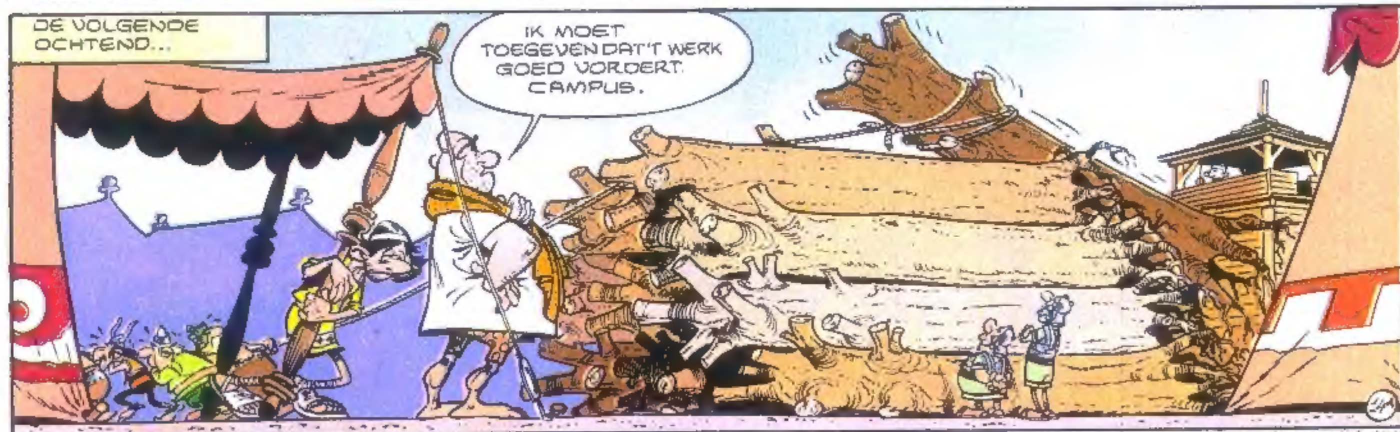

romeinse lusthof

De Romeinen hakken bomen om en slepen ze weg. Panoramix zorgt voor toverzaadjes die al het werk van de Romeinen ongedaan maken

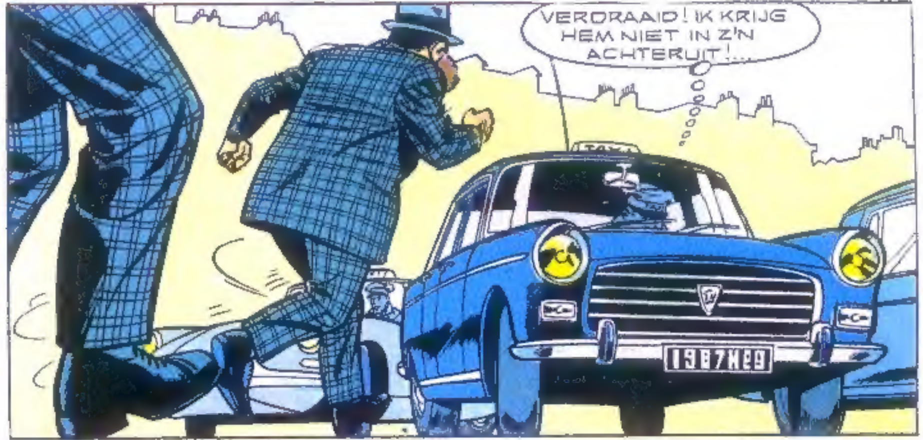

WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

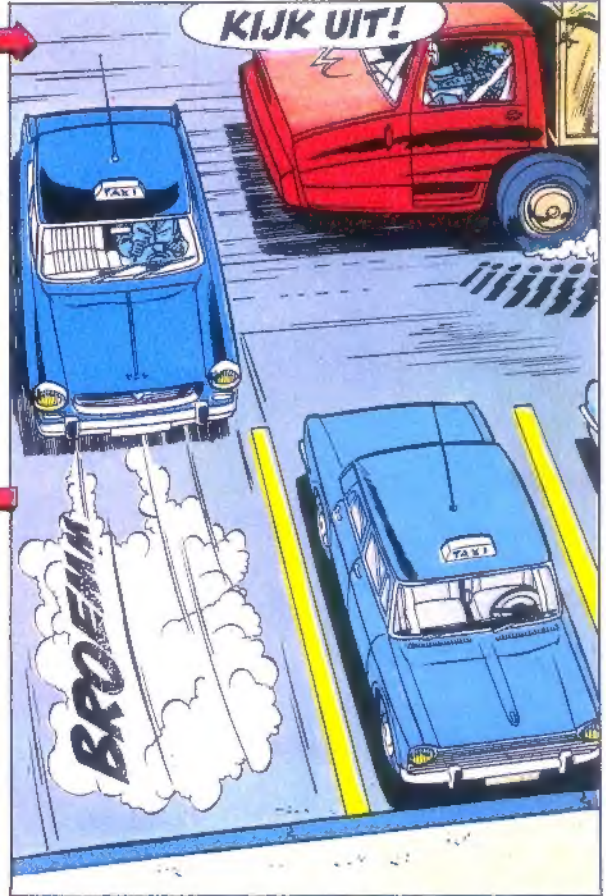
TEKENINGEN
TIBET
TEKST
A.P. DUCHATEAU

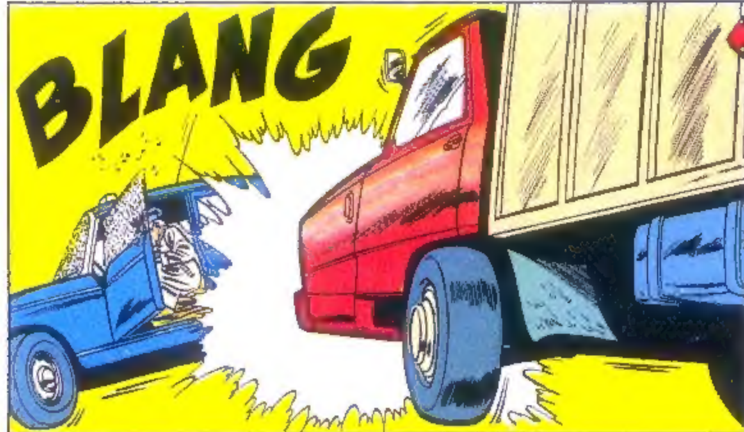

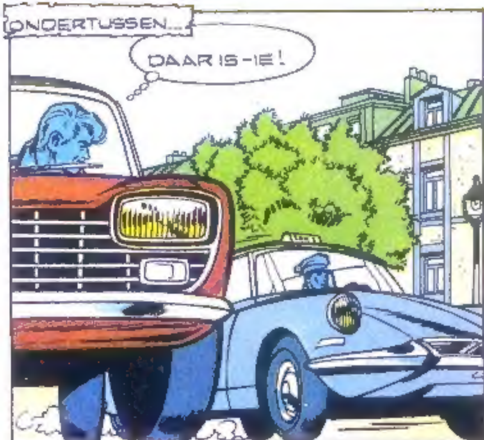

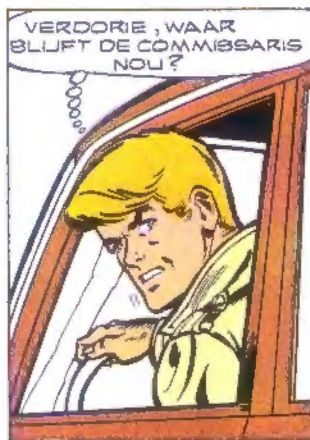

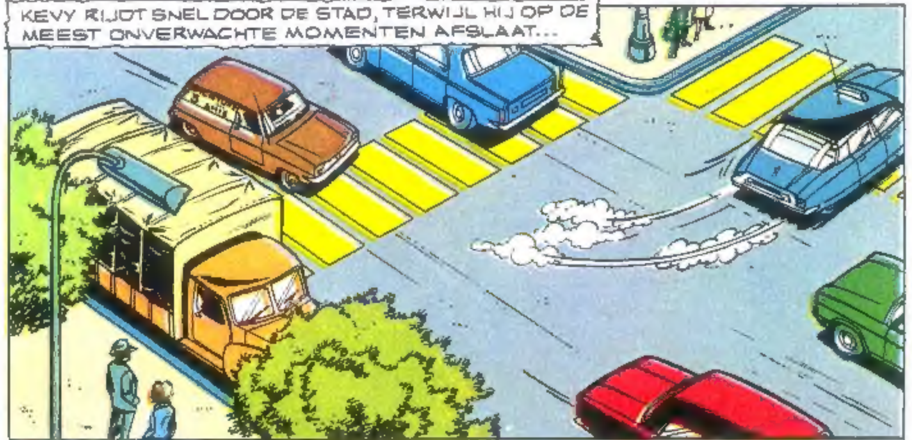

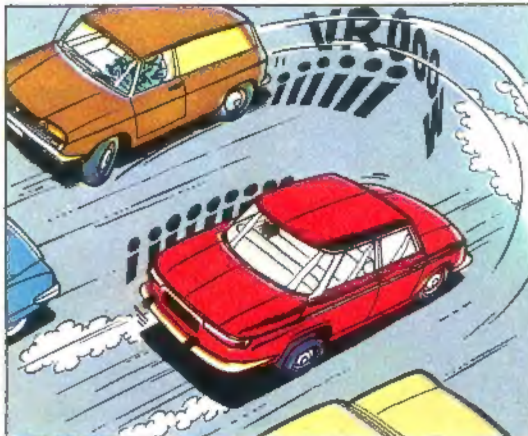
DE VIJF ONZICHTBAREN

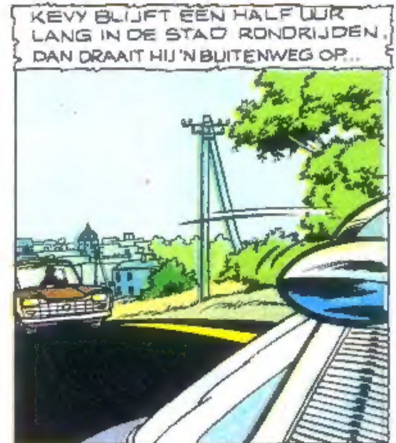
Als Kevy het geld bij de markies heeft gehaald, wordt hij gevolgd door Rik en de commissaris die hem nog steeds niet vertrouwen...

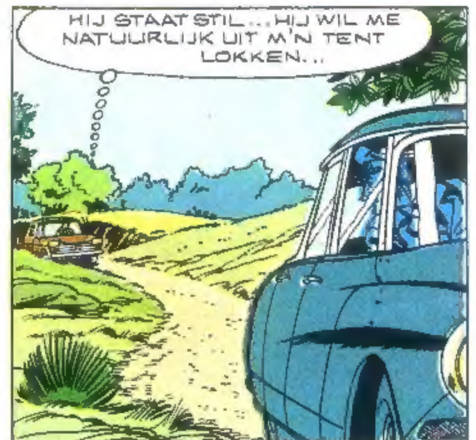

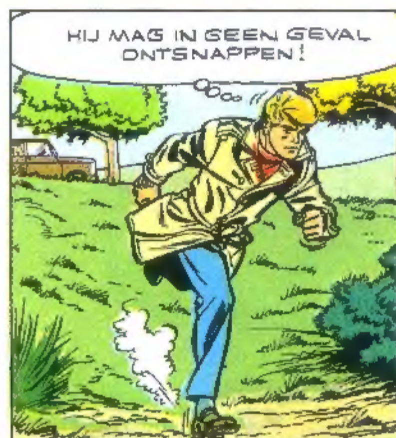

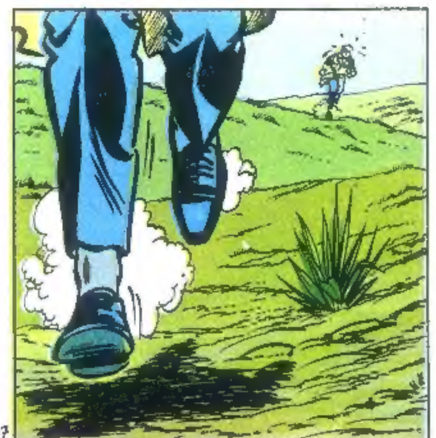

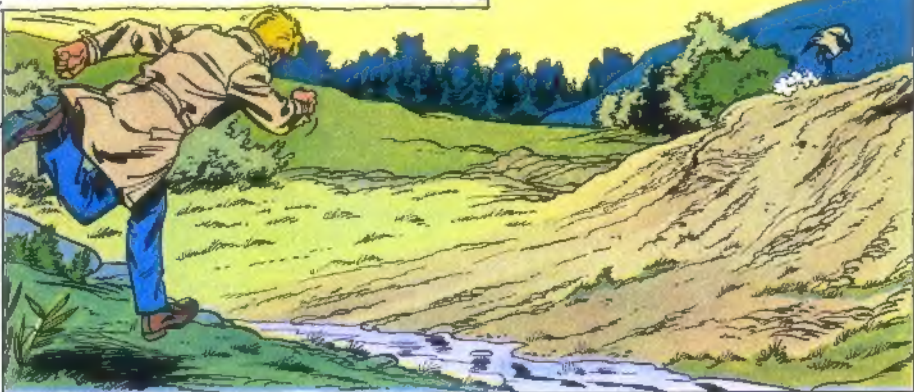

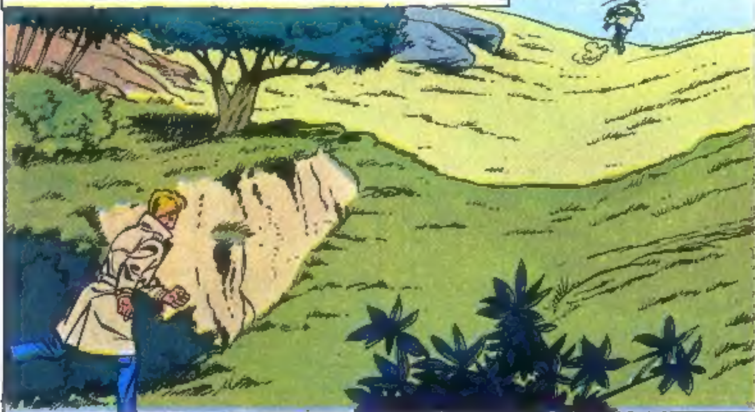

RIK RINGERS

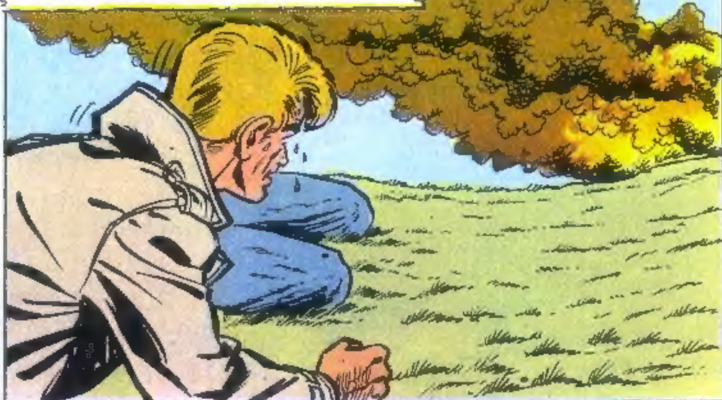

DE OUD-CROSS-COUNTRYKAMPIOEN PROBEERT RIK VAN ZICH AF TE SCHUDDEN...

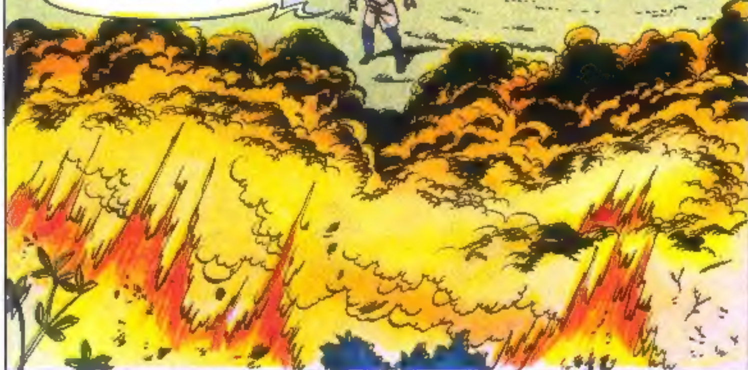

...MAAR DIE GEEFT ZICH NIET ZO GAUW GEWONNEN...

...EN BLIJFT HEM VOLGEN...

DAN VERDWIJNT KEVY ACHTER EEN HEUVELRUG...

RIK RENT ZO HARD HIJ KAN NAAR BOVEN...

MAAR ALS HIJ DE TOP VAN DE HEUVEL BEREIKT...

EEN BOSBRAND! OOK DAT NOG!

DOOR DE FELLE WIND LAAIEN DE VLAMMEN HOOG OP. DE DIKKE ROOKWOLKEN ONTNEMEN RIK HET ZICHT. OOK DE VIJFDE MAN IS VERDWENEN...

DE VIJF ONZICHTBAREN

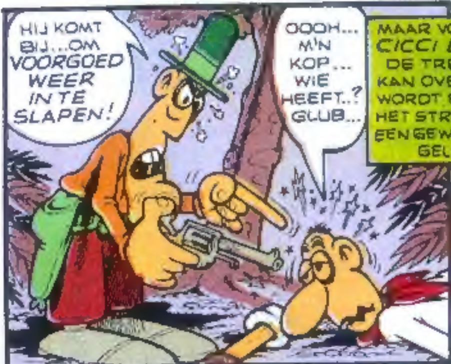
WORDT VERVOLGD

JACOVITTI: COCCO BILL en

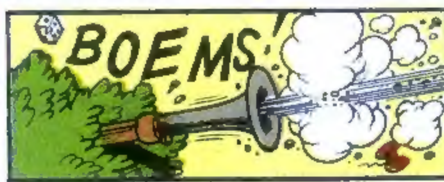
COCCO BILL IS MET STAMPER AANGEKOMEN IN BARBARA CITY. HET BLIJKT AL SPOEDIG DAT HET *HELE* STADJE WORDT *GETERRORISEERD* DOOR EEN BENDE. DE BENDE VAN *MAMA*. MAMA IS EEN ZEER *ONGUUR* FIGUUR MET EEN *ZWARTE* BAARD EN EEN *WIJDE* MANTEL. DE ENIGEN DIE HEM WEERSTAAN, ZIJN DE *MAC MACISTS*. COCCO BILL HEEFT AL EEN VAN DE *MAC MACISTS* ONTMOET, EEN ZEKERE *BARNABA MAC MACIST*. OMDAT COCCO BILL GRAAG DE ANDERE *MAC MACISTS* WIL ONTMOETEN, GAAT HIJ DE KLEINE BARNABA ACHTERNA... IN HET BOS WORDT HIJ ECHTER *NEERGESLAGEN* DOOR *DAVID MAC MACIST* EN ZO VINDEN DE HANDLANGERS VAN *MAMA* HEM, DIE COCCO BILL WEER OP *HUN BEURT* HEBBEN GEVOLGD..

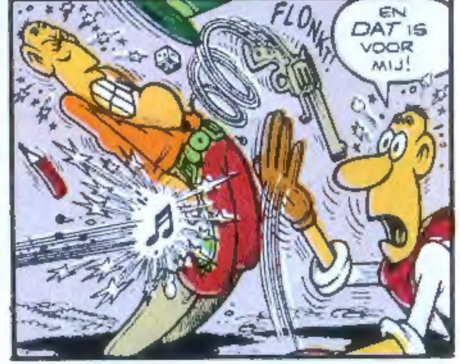

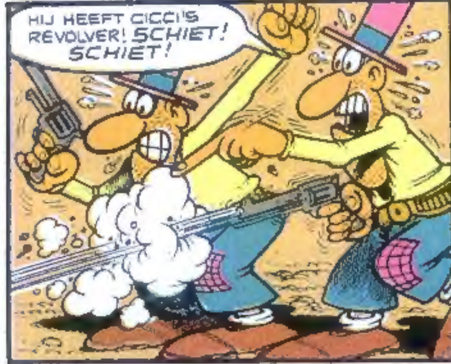

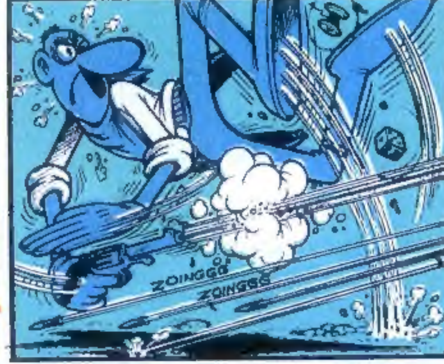

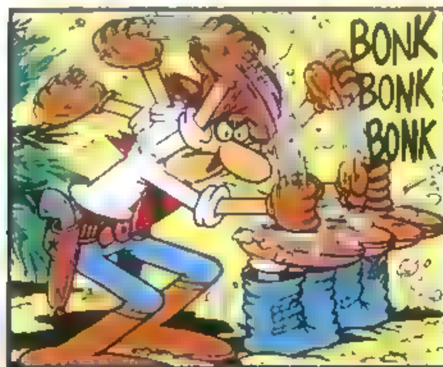

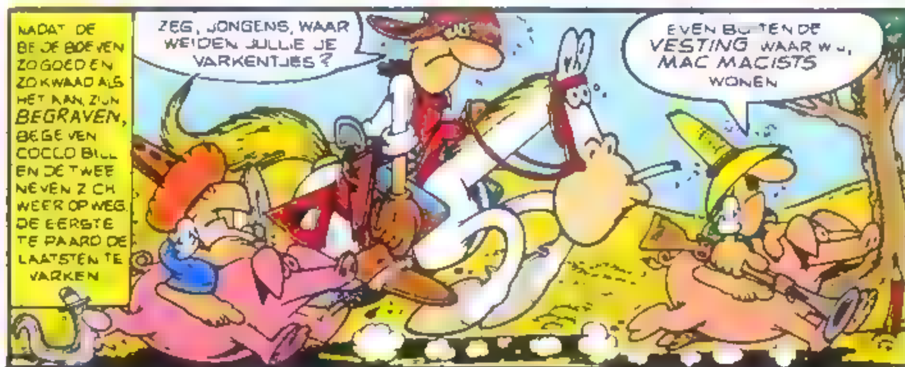

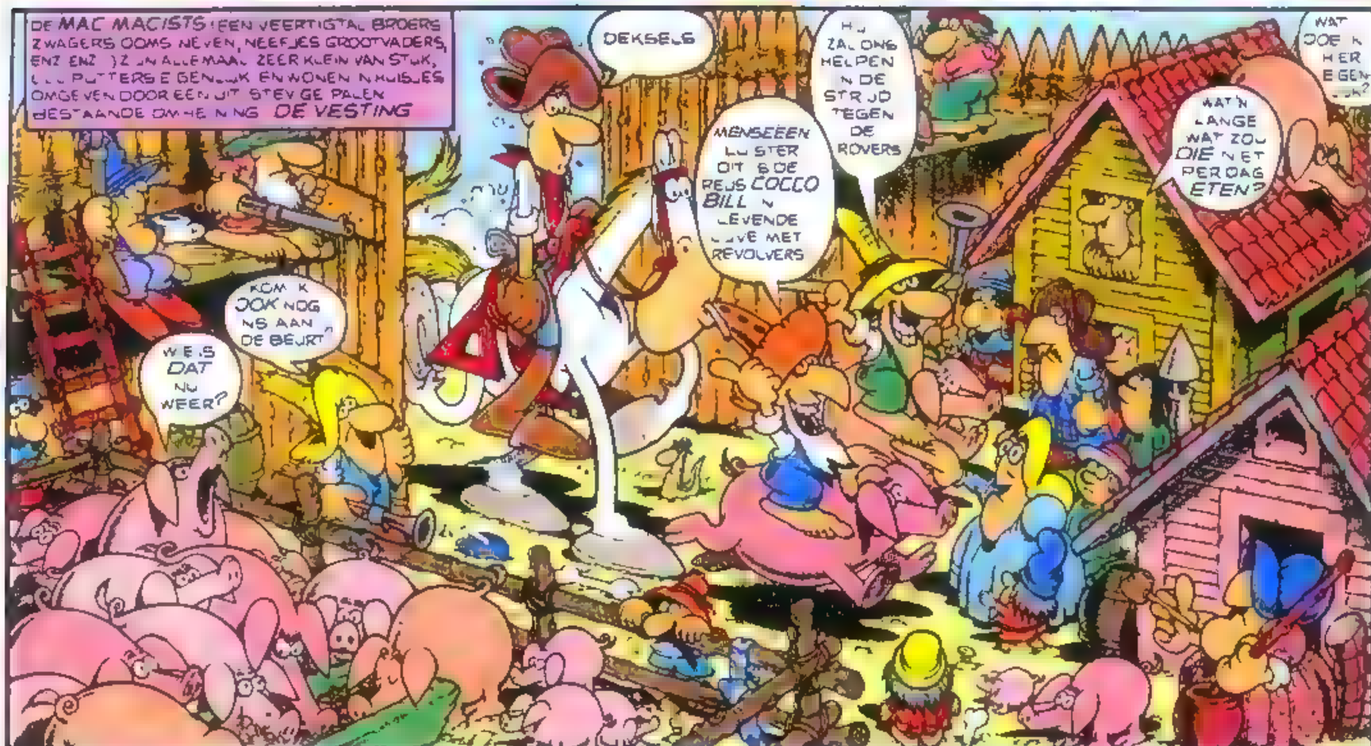

de BILLIPUTTERS

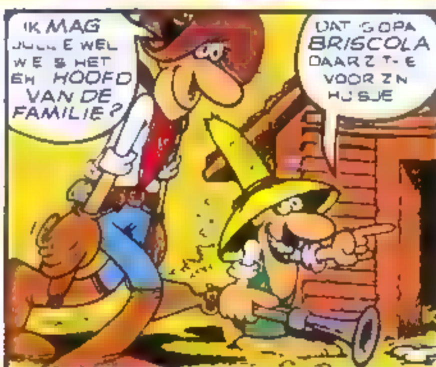
Cocco Bill is Barnaba Mac Macist achterna gegaan, maar weet niet dat hij ook wordt gevolgd met alle vervelende gevolgen van dien

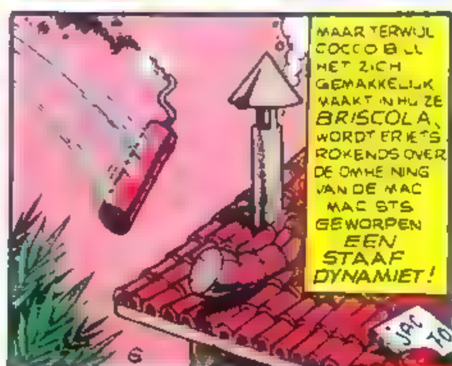

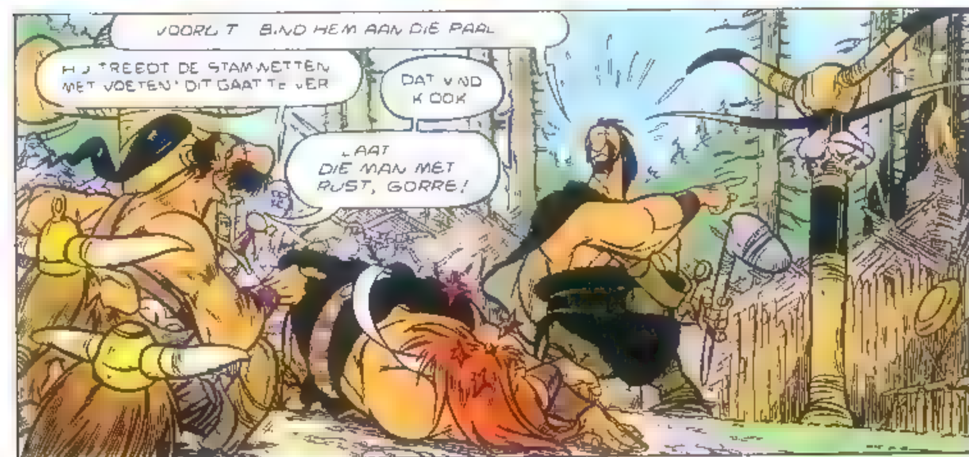

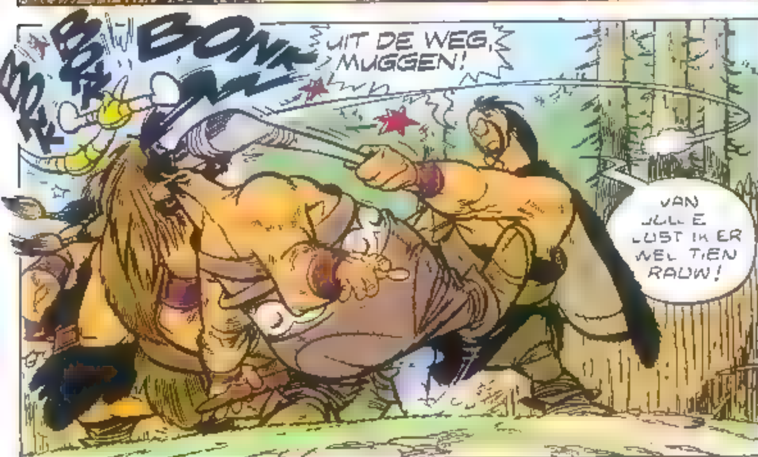

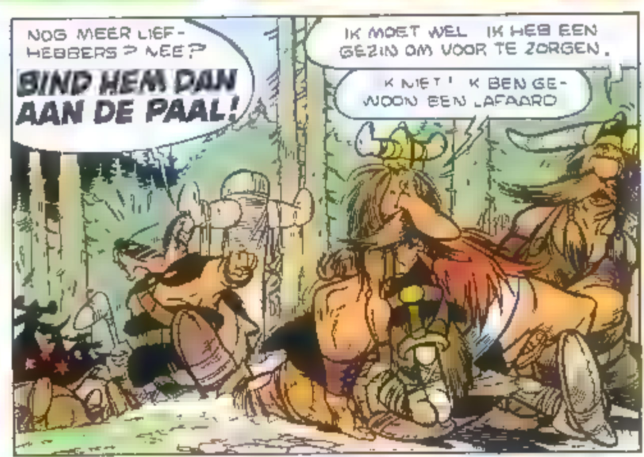
WORDT VERVOLGD

Grote Pyr

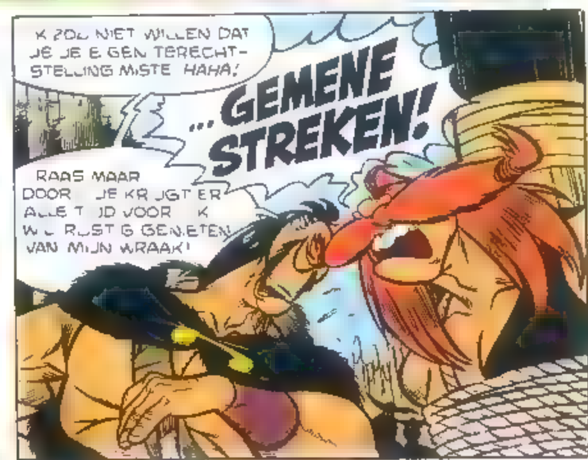

VOORUIT! BIND HEM AAN DIE PAAL
HIJ TREEDT DE STAMWETTEN MET VOETEN! DIT GAAT TE VER
DAT VIND IK OOK
LAAT DIE MAN MET RUST, GORRE!

WAT!?! VLO! WIL JIJ MIJ DE LES LEZEN?!?
JA!
WIJ OOK!

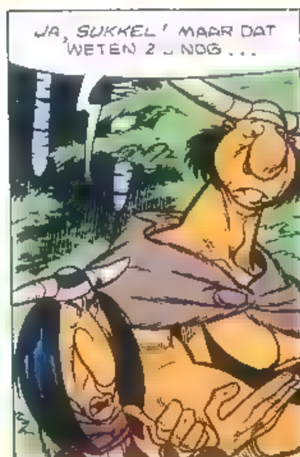

BONK
UIT DE WEG, MUGGEN!
VAN JULLIE LUST IK ER WEL TIEN RAUW!

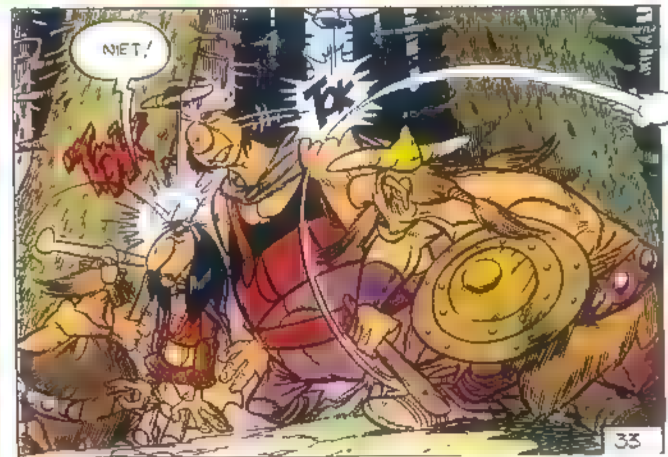

NOG MEER LIEFHEBBERS? NEE?
BIND HEM DAN AAN DE PAAL!
IK MOET WEL. IK HEB EEN GEZIN OM VOOR TE ZORGEN.
IK NIET! IK BEN GEWOON EEN LAFAARD

VAN ALLE VUILE, SMERIGE...
HA! JE KOMT BIJ! UITSTEKEND

IK ZOU NIET WILLEN DAT JE JE EIGEN TERECHTSTELLING MISTE HAHA!
...GEMENE STREKEN!
RAAS MAAR DOOR. JE KRIJGT ER ALLE TIJD VOOR. IK WIL RUSTIG GENIETEN VAN MIJN WRAAK!

INMIDDELS
VOORZICHTIG! ZE MOGEN ONS NIET ZIEN
WAAROM NIET? WE STAAN NU TOCH AAN HUN KANT!

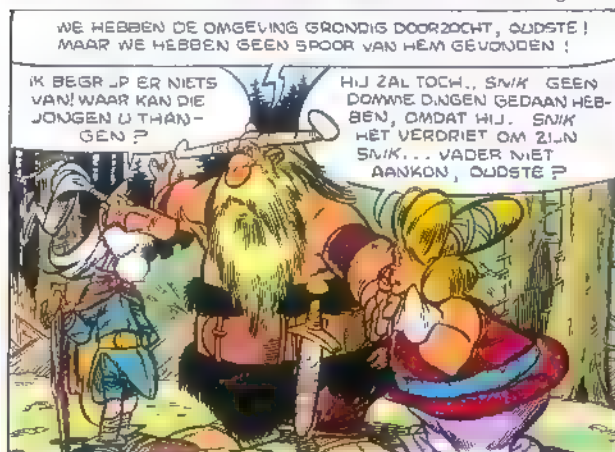

JA, SUKKEL! MAAR DAT WETEN ZIJ NOG...

NIET!
TOK

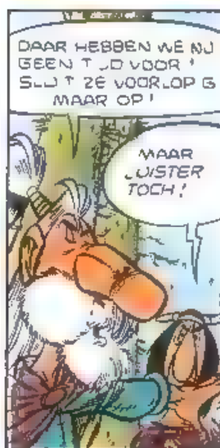
DOOR DICK MATENA

DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

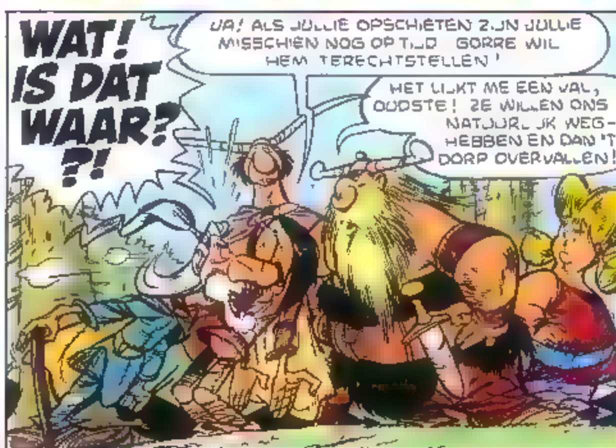
Gorre's Raad der Ouden heeft besloten tot een tweegevecht tussen Pyr en Gorre. De laatste heeft Pyr echter lafhartig neergeslagen

EN DUS

ALS HET EEN VAL IS, ZULLEN DEZE TWEE DAAR ALS EERSTEN VOOR BOETEN!

WIJ ZIJN NIET BANG, ONS GEWETEN IS ZUIVER!

JA.. ZO ZUIVER ALS HET GOUD DAT GORRE ONS ONTHOUDEN HEEFT, TOEN WIJ...!

BAF!

HOU JE MOND, SUKKEL!

OP HETZELFDE MOMENT, NIET VER VAN HET DORP VAN GORRE

Grote Pyr

KOM MAAR OP! IK LUST JULLIE RAUW!

WIE IS DAT?

GEEN IDEE! MAAR ALS HIJ DENKT DAT IK TERUGVECHT, DAN HEEFT-IE HET MIS!

ALS JE EENMAAL OOG IN OOG GESTAAN HEBT MET ZWARTE GORRE, BEN JE DAAR VOOR DE REST VAN JE LEVEN VAN GENEZEN, VRIEND!

GORRE?!? HEEFT DIE JULLIE ZO TOEGETAKELD?! MAAR JULLIE HOREN TOCH BIJ ZIJN STAM?

HOORDEN! HIJ HEEFT ONS ERUIT GEGOOID OMDAT WE HET NIET EENS WAREN MET DE TERECHTSTELLING VAN GROTE PYR

EN ALLEMAAL VOOR NIKS! PYR WORDT TOCH TERECHTGESTELD!

WORDT TERECHTGESTELD?!? DUS HIJ LEEFT?! HOERA! IK BEN NOG OP TIJD!

HOORDE JE DAT? "HOERA" ZEI HIJ

DE STAKKER!

ZEG DAT WEL! WAT GORRE TUSSEN ONS DRIEËN VERDEELDE, KRIJGT HIJ ALLEEN!

HIEROP HEB IK VIJF JAAR GEWACHT, PYR! IK ZAL ME NIET HAASTEN!

IK ZAL JE NIET OPJAGEN!

ZIP

ZIP

ZIP

ZIP

ZWIP

TJANK!

DAT DOET HET BLOED TOCH WEL IN JE ADEREN STOLLEN, HUH?!?

HOEZO?! JE MISTE ME!

DAT WAS OOK DE BEDOELING!

O, ZEG DAT DAN VAN TEVOREN!

HAHA! JE HOUDT JE GROOT, MAAR STRAKS (UMPF WAT ZIT DIE UMPF BIJL VAST!) HANG JE ALS EEN (UMPF) ZOUTZAK AAN DIE (UMPF) PAAL

OPSCHEPPER! JE KAN DE BIJL ER NIET EENS UITKRIJGEN! HAHA!

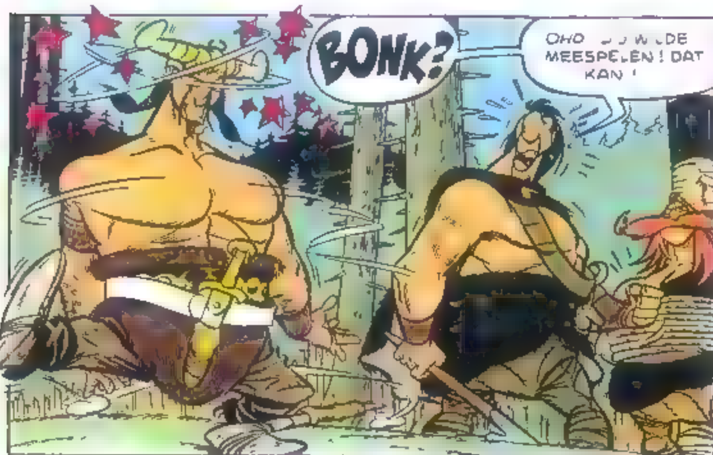
NU OF NOOIT!!

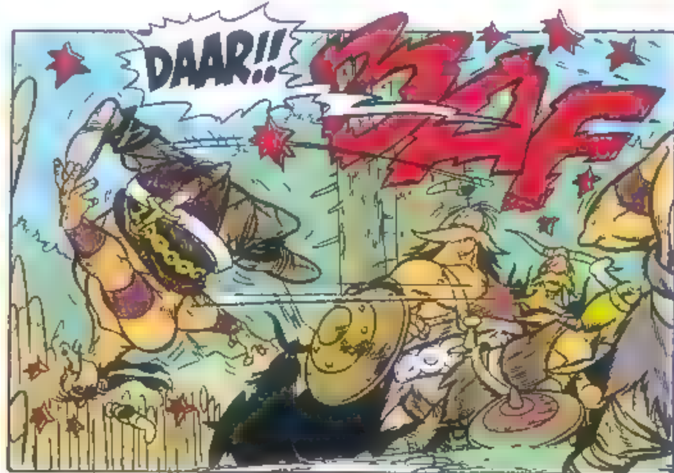
O NEE?!?

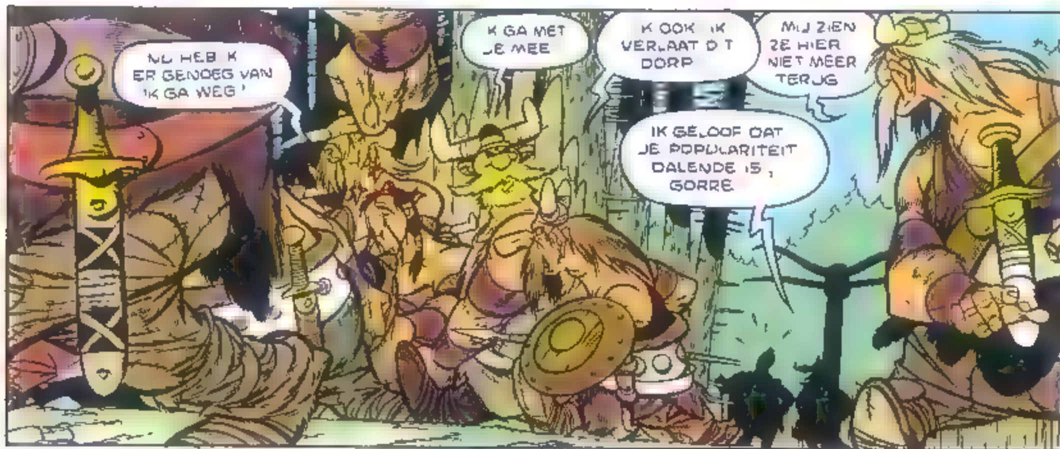
UMPF!!

KRAK!

DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

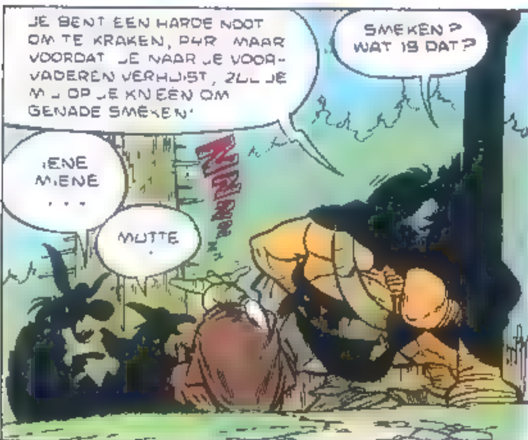

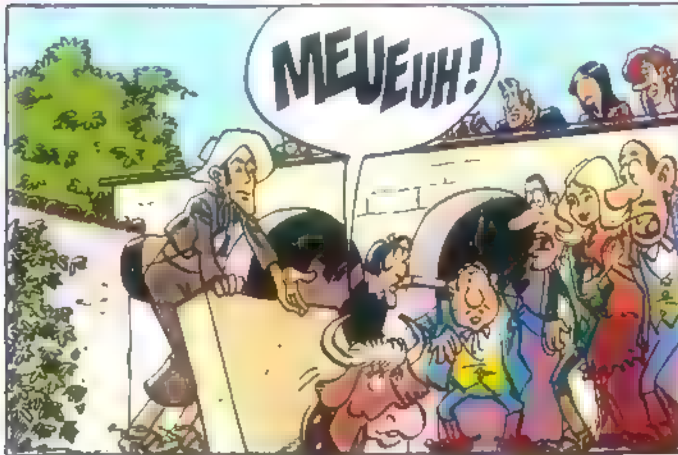

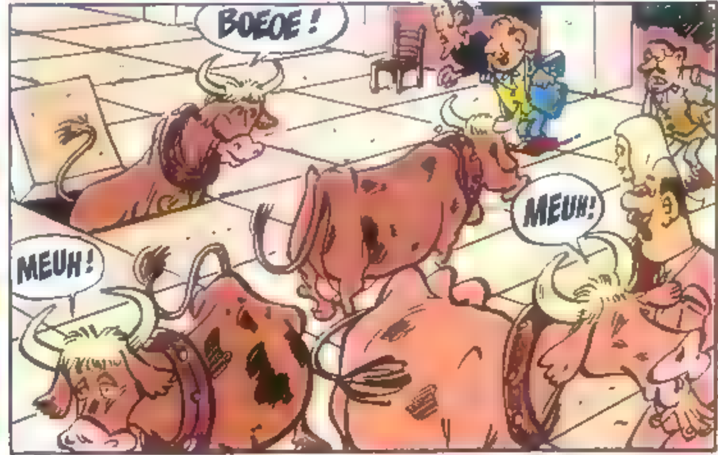

WORDT VERVOLGD

BANDONEÓN

MEUEUH!

BOEOE!
MEUH!
MEUH!

SAPPERLOOT DAAR HEB JE MATHILDE
EN DAAR STAAT DOORTJE! OH WAT IS ZE MAGER!
KIJK EENS! ZE HERKENT HAAR BAAS METEEN!
NOU MOE! ZE HEBBEN EEN BEL OM HAAR NEK GEBONDEN!

ALLE KOEIEN TERUG WE ZIJN ER WEER HELEMAAL BOVENOP!

ZOU JE SEÑOR BANDONEÓN NIET BEDANKEN? DANK ZIJ HEM HEBBEN WE DE KOEIEN WEER IN ONS BEZIT!

NEE BEDANK MIJ NIET. BEDANK LIEVER DEZE JONGEDAME! DANK ZIJ HAAR TUSSENKOMST...

EN DE HULP VAN CUCARACHA HEB IK MIJN OPDRACHT KUNNEN VERVULLEN...

EN DAN WIL IK NU, WANNEER U MIJ TOESTAAT, EEN VERZOEK DOEN

EN BANDONEÓN ZINGT VOOR DE VUIST WEG EEN TANGO WAARIN HIJ VERHAAL DOET VAN DE VRIJE GAUCHO'S DIE DOOR DE RIJKE GROOTGRONDBEZITTERS VAN HUN BEZITTINGEN ZIJN BEROOFD EN GEDWONGEN WORDEN BIJ HEN IN DIENST TE TREDEN

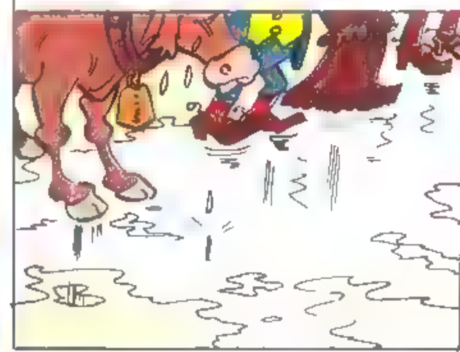
TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

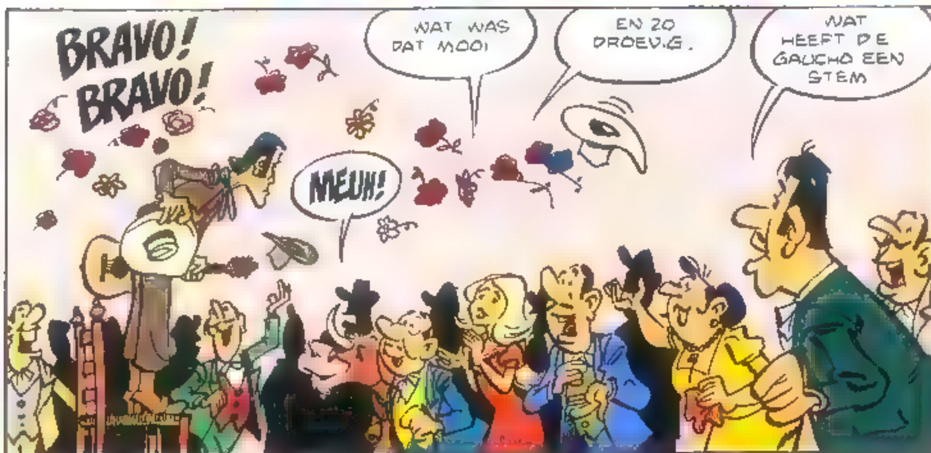
en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

Bandoneón en de bende van la Cucaracha verstoren de vergadering die Don Cornetín belegd heeft. Als onze held een luik open maakt.

WORDT VERVOLGD

puzzelen met MACARONI

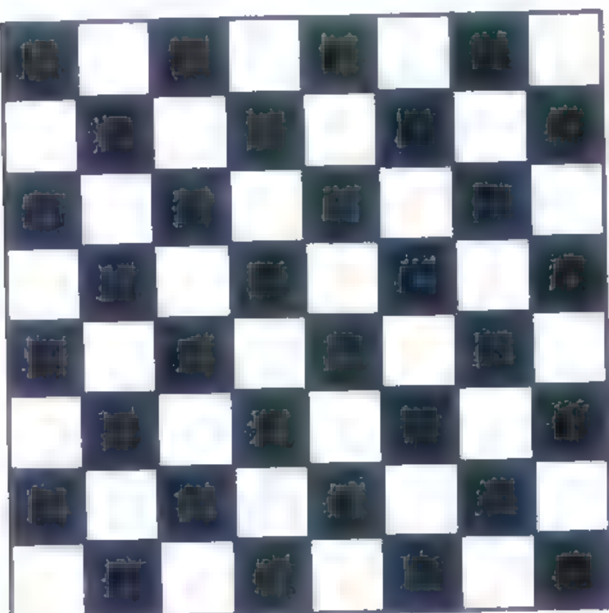

TUSSEN DE BEDRIJVEN WIL ER NOG WEL EENS EEN SPELLETJE SCHAAK WORDEN GESPEELD IN DE KLEEDKAMERS VAN HET ONS ZO BEKENDE STADION. DOOR MACARONI'S ORDEDIENST IS HET SCHAAKBORD GEHEEL AAN FLARDEN GESCHOTEN. PROBEER DE STUKKEN ZODANIG AAN ELKAAR TE PASSEN DAT ER WEER EEN HEEL SCHAAKBORD ONTSTAAT. GEBRUIK HET VOORBEELD MAAR. ALS JE HET GOED DOET, LEES JE VAN LINKS NAAR RECHTS, RIJ VOOR RIJ EEN RIJM

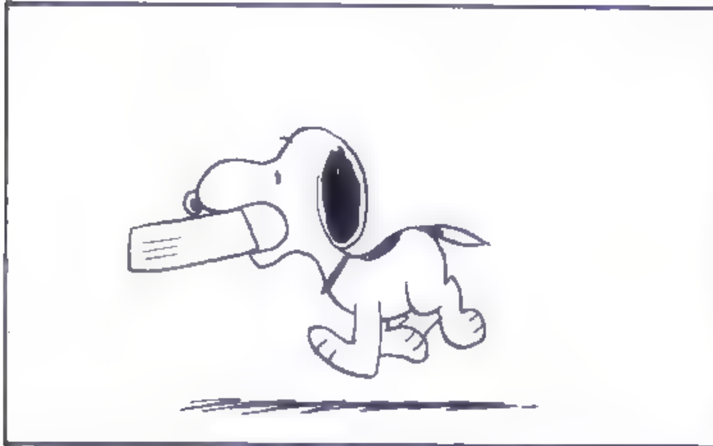

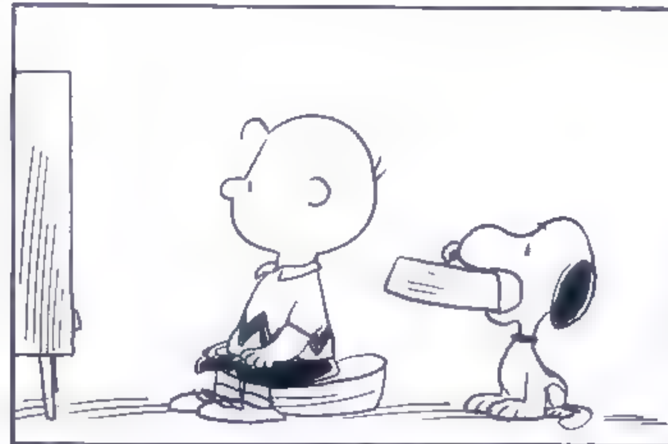
IDEE: JAN MEULENDIJKS SAMENSTELLING: HENK ALBERS

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

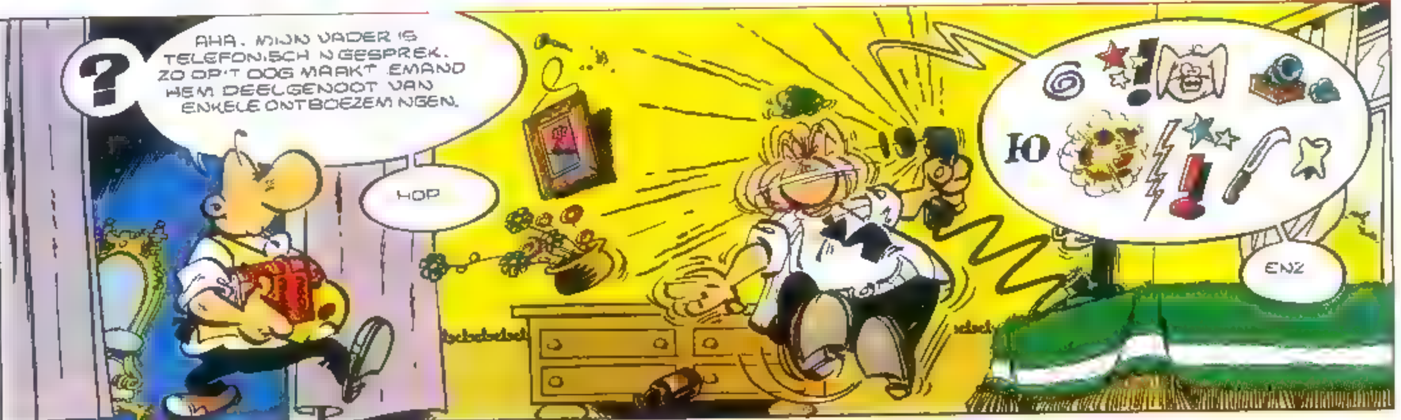

OLIVIER

AHA. MIJN VADER IS TELEFONISCH IN GESPREK. ZO OP 'T OOG MAAKT IEMAND HEM DEELGENOOT VAN ENKELE ONTBOEZEMINGEN.
HOP
IO
ENZ

HET IS VOOR JOU. DE DRUKKER IJ DE HEER LEENDERT VAN DEN WEERTE-LAATSE - DE BEDRIJFSLEIDER - HEEFT GELEZEN WAT JE DRIE WEKEN GELEDEN JE LEZERS HEBT TOEVERTROUWD TEN AANZIEN VAN DE KLEURWEERGAVE

ECHT WAAR? IK VOEL ME ZEER GEVLEID... HALOOO. OOOO . HOE GAAT HET ER MEE, BESTE LEZER EN VRIEND? OLIVIER BLUNDER HIER .
JAJA, HEMZELF
HEB IK U AL M'N FOTO MET OPDRACHT GESTUURD?

... EEN PROCES AANDOEN, WAARBIJ IK JE HET VEL OVER JE OREN ZAL HALEN, BLUNDER!

IK BEN MET VAKANTIE GEWEEST EN IK HEB NET GELEZEN WAT JE DRIE WEKEN GELEDEN IN DAT BLAADJE VAN JOU HEBT GESCHREVEN OVER ONZE MANIER VAN KLEURAFSTEMMING EN DAT WIJ HIER ZOMAAR PAF PAF-PAF LUKRAAK DRUKKEN MET KLEUREN DIE NERGENS OP LIJKEN
NOU, EN DAT LIJKT NERGENS OP WAT JIJ DAAR HEBT STAAN TE BEWEREN!
STEL JE VOOR
AMSTERDAMMER!

HOOOLA HOOOLA! HO WACHT 'NS EVENTJES, M'N BRAVE. WEET WEL DAT IK, ALVORENS OOK MAAR HET NIETIGSTE BEWERINKJE TE PUBLICEREN, DAAR ALTIJD ZÉÉR LANG OVER NADENK.
ALS IK HEB GEZEGD DAT HET ZO GAAT DAN GAAT HET OOK ZO.
HOP
TJA
MIJ DUNKT

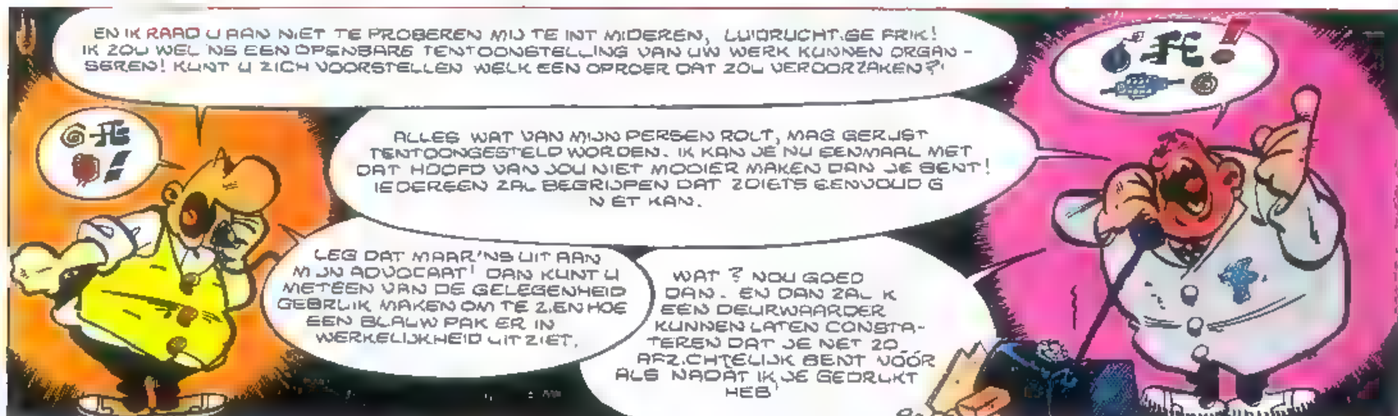
EN IK ZEG JE DAT HET HELE PERSONEEL HIER, VANAF DEGENE DIE JOUW FOUTEN CORRIGEERT TOT DE MAN AAN DE RODE CYLINDERS IN HUN EER ZIJN GEËTST EN DAT ZE ALS GEHEEL ALLEMAAL AFZONDERLIJK EEN KLACHT TEGEN JE ZULLEN OPDIENEN WAARVAN JE OGEN IN JE BROEK ZULLEN KALANDEREN.

EEN KLACHT? MAAR, BEKLAGENSWAARDIGE KLADSCHILDER, U BENT NIET EENS IN STAAT OM EEN AGENT OP STRAAT AAN TE SPREKEN, GEZIEN DE KLEUREN WAARIN U DEZE ORDEBEWAARDERS IN UW GEÏLLUSTREERDE VODJES LAAT VERSCHIJNEN!
U ZOU ZE NIET EENS HERKENNEN IN HUN VOORGESCHREVEN DIENST-KLEUREN!
TEMEER DAAR DEZE KLEUREN HUN LICHAMELIJKE BEGRENZING NIET OVERSCHRIJDEN!

BLUNDER

DOOR: GREG.

GOEDENMIDDAG, MIJNE HEREN! EN WAAR IS DAN DIE VRIENDELIJKE DEURWAARDER DIE MIJ ZOU VERGELIJKEN MET DE GEDRUKTE AFBEELDING WELKE GEACHT WAS MIJ VOOR TE STELLEN?

HOP. LATEN WE 'NS KIJKEN!

VERBODEN TOEGANG VOOR REDACTEUREN

HIER DRUKKEN

FLIPPIE FLINK

© Opera Mundi

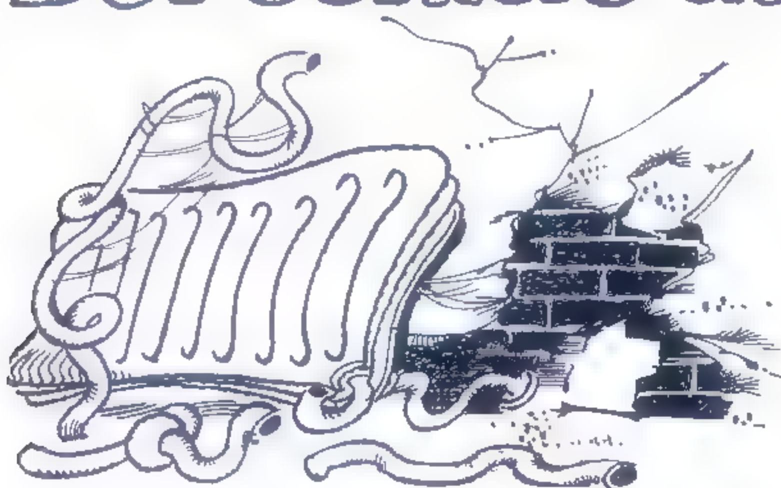

pep
spotter

door Willy Lohmann

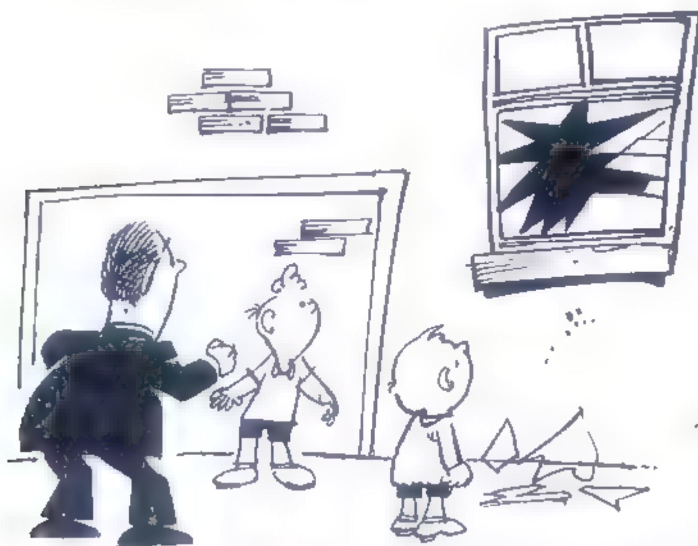
Beroemde uitspraken

„DIE CENTRALE VERWARMING LEG IK TOCH ZEKER ZELF AAN"

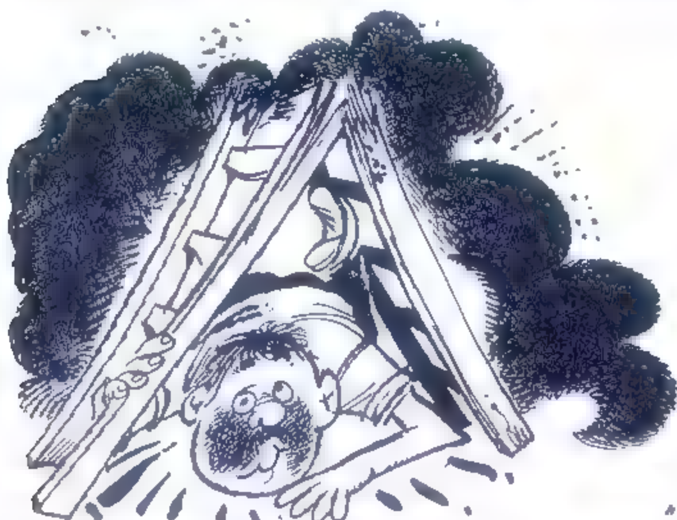
„IK ZAL HET HAAR VAN DIE JONGEN WEL EENS KNIPPEN"

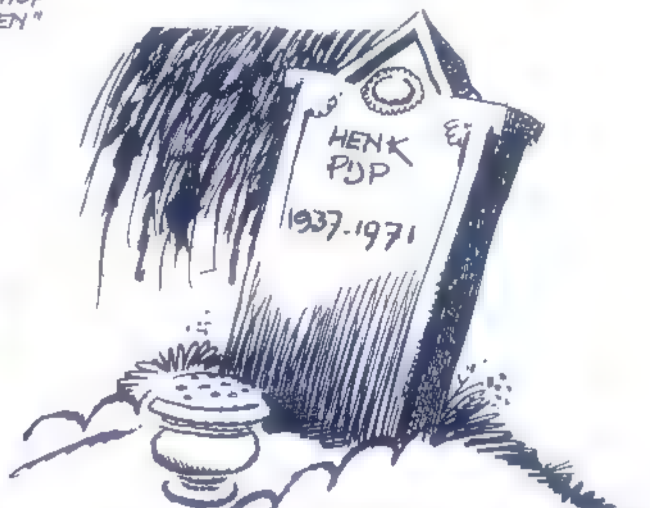
„NU ZAL JE VADER EENS LATEN ZIEN HOE HIJ ZO'N STRAFSCHOP VROEGER ALTIJD HAARFIJN IN DE HOEK WIST TE PLAATSEN"

„STORINGEN AAN MIJN AUTO VERHELP IK HET LIEFSTE ZELF"

„AAN MIJ ZAL EEN SCHOORSTEENVEGER GEEN CENT VERDIENEN"

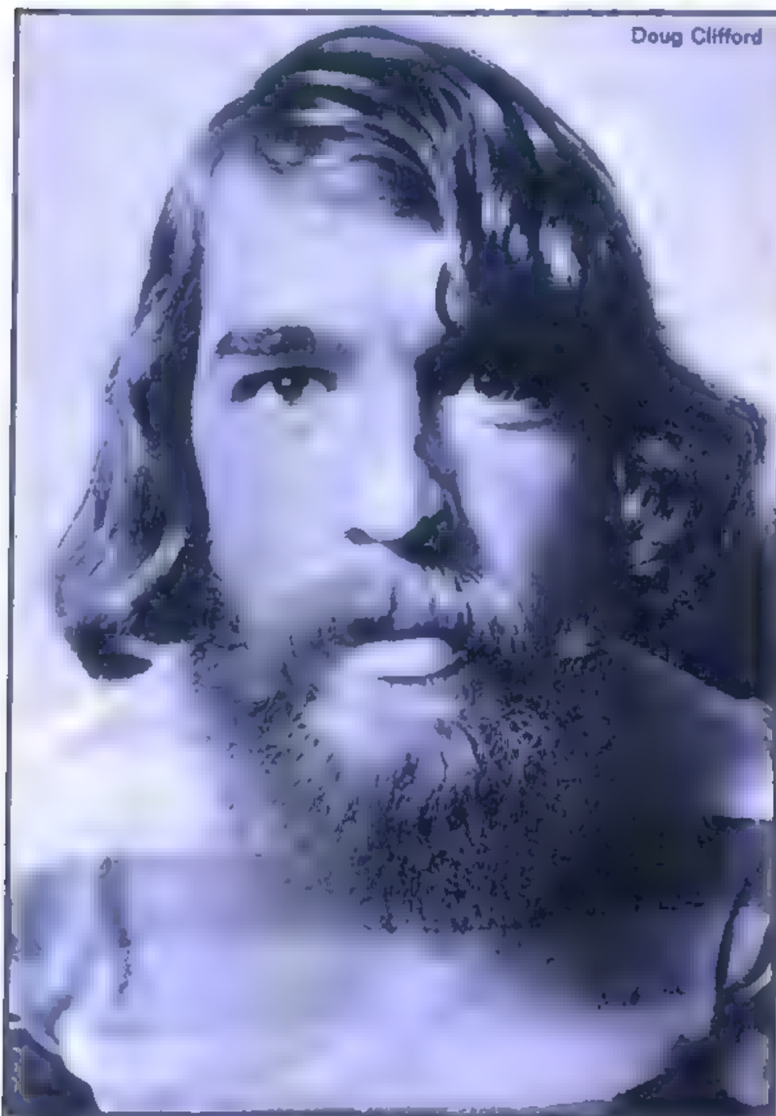

„ALS ZO'N KNAAP OP DE T.V. EEN GLAS KAN OPETEN KAN IK DAT OOK"

pep
affiche
creedence
clearwater
revival

tekening· Peter de Smet

CREEDENCE CLEARWATER

Doug Clifford

DISCOGRAFIE

SINGLES:
Suzie Q. Parts I and II
I put a spell on you/ Walk on the water
Proud Mary/ Born on the Bayou
Bad moon rising/ Lodi
Green river/ Commotion
Down on the corner/ Fortunate son
Travelin' band/ Who'll stop the rain
Up around the bend/ Run through the jungle
Lookin' out my back door/ Long as I can see the light
Have you ever seen the rain/ Hey tonight
Sweet hitch hiker/ Door to door

ELPEES:
Creedence Clearwater Revival
Bayou country
Green river
Willy and the poor boys
Cosmo's factory
Pendulum

De liefhebbers van onvervalste rampestampmuziek konden de afgelopen maand bij het concert van de Creedence Clearwater Revival in het Amsterdamse Concertgebouw weer eens aan hun trekken komen. De grote kracht van John Fogerty (gitaar), Stu Cook (basgitaar) en Doug Clifford schuilt, zo bleek ons weer, in het dreunende ritme dat ze voortbrengen en de striemende gitaarlijnen waaruit steeds opnieuw het thema getrokken wordt. De muziek is tamelijk beperkt en uitermate pretentieloos maar de spontaniteit en het enthousiasme waarmee wordt gemusiceerd, vergoedt alles. Vooral John Fogerty was die avond in de Mokumse muziektempel weer erg vitaal met z'n stembanden in de weer

Fogerty is de man waar de Creedence op drijft. Hij is de sologitarist en speelt daarnaast een aardige partij orgel, piano, saxofoon, mondharmonica en bas. Ook het repertoire van de groep dat verzameld is op zes elpees (1 gouden en 5 platinaplaten!) staat voor een groot deel op zijn naam. John schrijft verbruiksrock, z'n composities verschillen onderling erg weinig. Te weinig, vinden we, maar zo lang elke single in de Amerikaanse Top Tien belandt, zal hij zijn uitbrengpolitiek wel niet veranderen. Met het zoeken naar nieuwe wegen houdt John zich niet bezig

John, Doug en Stu zijn afkomstig uit Louisiana en traden in hun highschooltijd op onder alleraardigste namen als The Blue Velvets en The Golliwogs. Toen in 1967 de underground een bloeiperiode beleefde in San Francisco en omstreken en groepen ontstonden als de Jefferson Airplane, verhuisden de vier — Tom Fogerty, Johns broer was toen nog aan de formatie ver-

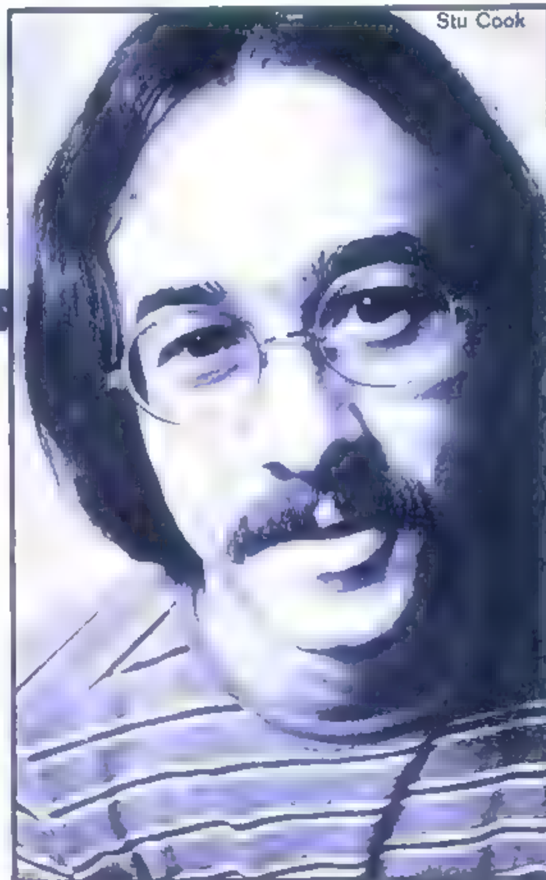

John Fogerty

REVIVAL

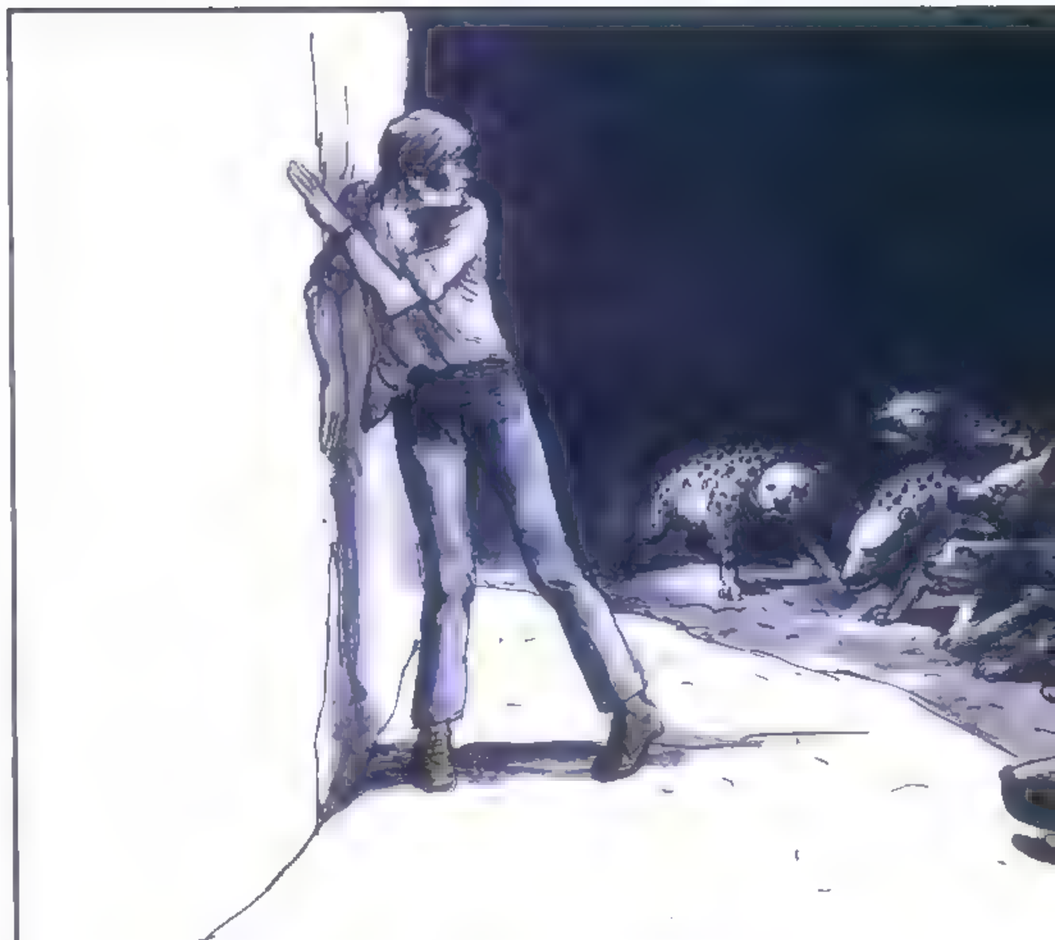
bonden — naar Californië waar ze onder de naam Creedence Clearwater Revival gingen spelen. Hoe ze aan die naam kwamen? John: „Creedence was de naam van een goede vriend van ons. En Clearwater komt van teeveecommercials over bier dat zo helder zou zijn als water. De naam Revival hebben we er tenslotte aan toegevoegd omdat onze muziek een herleving van die van de jaren vijftig moest worden. Je moet weten dat we een ontwikkeling hebben doorgemaakt van blues naar rhythm & blues en vervolgens naar de rock."
In het begin kreeg de Creedence in Californië geen poot aan de grond. Alleen Saul Zaentz, de directeur van het obscure maatschappijtje Fantasy Records dat elk ogenblik failliet kon gaan, zag iets in de jongens. Hij gaf ze geld voor het kopen van een versterker en liet ze in z'n studio hun gang gaan. De single Suzie Q was het resultaat van vele maanden hard werken. In Californië tikte het plaatje behoorlijk aan maar in de rest van het land, ho maar. In het voorjaar van 1969 gebeurde er dan eindelijk wat John Fogerty al die jaren, misschien tegen beter weten in voorspeld had. Een nummer van de Creedence bereikte de eerste plaats van de hitparade. Van Proud Mary werden er enkele miljoenen verkocht, elk zichzelf respecterend Amerikaans huisgezin legde het op de draaitafel. Saul Zaentz kon opgelucht ademen. Het dreigende faillissement van zijn maatschappij was afgewend. Op het ogenblik is Fantasy Records een bloeiende onderneming. Hoe kan het ook anders. De acht singles, na Proud Mary uitgebracht, werden evenzo vele gouden platen (zie discografie).
De Creedence dateert van 1959. Wat is het geheim van deze hechte samenwerking? John: „Denk niet dat we nooit ruzie hebben. We lopen soms dagen lang tegen elkaar te schreeuwen. Tegen Stu heb ik laatst 'ns in een wilde bui gezegd dat ik hem een waardeloze drummer vond en dat-ie wat mij betrof, kon oprotten. Van die opmerking heb ik veel last gehad en ik heb hem ook later m'n excuses gemaakt. Nee, tot een breuk zal het wel niet meer komen daar gaan we te lang voor met elkaar om. De jongens beschouwen me nu als hun leider. En geloof me, je hebt in een groep iemand nodig die de eindbeslissingen neemt. Anders kom je nergens en wordt het een hoop puin."
Fogerty is producer, manager, muzikant en componist. Hoe kan hij dat combineren? John: „Doordat ik me aan strikte dagindelingen houd, verdoe ik weinig tijd. Bovendien zijn de elpees die we maken in een week klaar. Ik houd er niet van om zoals de Beach Boys honderd studio-uren te spenderen aan een single die nog geen twee minuten duurt. We zijn erg simpele jongens, hoor. Spontaniteit, dat is voor ons het belangrijkste."
Wanneer gaat Fogerty albums van andere artiesten produceren? „Daar zal het de eerste tijd nog wel niet van komen. Ik heb er overigens m'n bezwaren tegen. Kijk eens naar Watching The River Flow, de nieuwe single van Bob Dylan die door Leon Russell geproduceerd werd. Het stempel dat Russell op die plaat heeft gedrukt is veel te groot. Dylan is daardoor Dylan niet meer. Als ik een plaat van een ander zou produceren, wordt het een Fogertyplaat. En dat is niet de bedoeling, dacht ik."
Heeft het vertrek van Tom Fogerty — z'n solocarrière komt niet van de grond — nog grote gevolgen gehad? „Nee, al een bij het maken van albums wordt er nu meer overgedubd. Door Toms vertrek lijken Doug en Stu zich meer betrokken te voelen bij het wel en wee van de groep dan vroeger. Stu heeft zelfs de B-kant van Sweet Hitch Hiker geschreven. En dat juich ik toe. Het hoeft toch niet altijd van mij te komen?"

tekst
Jan
de Rooij

foto's
Claude
Vanheye

Stu Cook

Bij ingenieur Hobson van de Micamijnen trof toerist Tim Osmond ook nog een koffieplanter aan. Met valse opgewektheid vertelde hij de bizarre gebeurtenis waar hij die avond getuige van was geweest hoe de hyena's van Harrar hun jaarlijkse feestmaal hadden laten staan. Dat leidde tot lange verhalen over en weer. De planter vertelde hoe hij met olifant spitsmuizen te kampen had die met hun gegraaf zijn plantage ondermijnden.
Hij had de meest fantastische dingen meegemaakt met luipaarden, apen en aardvarkens en terwijl ze op de veranda zaten, zag Tim Osmond kans de herinnering aan het beklemmende incident van zich af te schudden. De mannen lachten om elkaars verhalen bij een stevig glas en de avond vloog om.
Ineens werd de vrolijke conversatie onderbroken door een schril gekrijs uit de diepe tuin. Gealarmeerd sprong de ingenieur overeind. „Herta!"
„Ze zal tegen een stekelvarken zijn opgelopen" zei de planter. „Laten we maar eens gaan kijken."
De ingenieur greep een lantaarn en met zijn drieën gingen ze op het gekrijs af. „Herta scharrelt graag in het donker buiten rond," zei de ingenieur bezorgd. „Maar als ze schreeuwt, komt ze ook altijd meteen terugholten naar het huis."
Ditmaal leek het geschreeuw van de hond zich juist te verwijderen. Pas bij de tuinmuur haalden ze de krijsende terriër in. De verfomfaaide hond bungelde uit de bek van een grote hyena, die haar stevig bij de keel had vastgegrepen. Bij de aanblik van drie schreeuwende mannen en een dansende lantaarn, liet de hyena zijn prooi los en vluchtte.
De ingenieur boog zich over de terriër en zag dat hier geen hulp meer mogelijk was. De keel was opengescheurd, de luchtpijp doorboord. De grote man was verdrietig als een kind om de dood van zijn hond. Tim Osmond begreep wel dat zijn aanwezigheid nu te veel was. De planter bood hem aan in zijn Landrover naar het hotel te brengen, aan de andere kant van de stad. Maar wat graag maakte Tim Osmond van dat aanbod gebruik. Ineens zag hij weer het ernstige gezicht van de hoteleigenaar voor zich. „De hyena's van Harrar zijn vannacht onze vijanden, meneer Osmond."
En toen de Landrover de donkere straten van de buitenwijken kruiste, viel hem de ongewone stilte op die overal heerste. Geen slapende daklozen langs de witte hutten, uitgestrekt op de hoge stoep alsof er geen zachter bed te vinden was. Geen slenterende mannen, blootsvoets en druk in gesprek, op weg naar de koffiehuizen in de binnenstad waar de simpele hutten met hun grasmatbedekking overgingen in stenen huizen met tuinen en poorten. De gezellige drukte van mensen, die na een hete dag de avondkoelte opzochten en de tijd aan zichzelf hadden, ontbrak helemaal. En de geiten en schapen, die gewoonlijk de rijweg versperden, waren verdwenen.
Niet ver van het plein waar de jaarlijkse offerande zo'n mislukking was geworden, waren de toeristen en de planter getuige van een onheilspellend en ongelooflijk schouwspel. Het begon met een verwijderd getrappel dat uit een van de donkere zijstraten naderde. De planter zette de motor af en luisterde scherp. Hij schudde zijn gebruinde hoofd. „Zeker een paar losgebroken ezels," zei hij. „Laten we maar even wachten tot ze voorbij zijn, anders rijden we er nog bovenop."

slot DE HYENA'S

door Anton Kuyten

Toen rolde de donder van hoeven door de stille nacht en een dozijn koffiebruine muilezels galoppeerden rakelings langs de Landrover, en op hetzelfde moment schoten geluidloos als schimmen uit dezelfde zijstraat hyena's te voorschijn, een grote troep gevlekte achtervolgers. In het licht van de koplampen zag Tim Osmond duidelijk een hyena in volle vaart naar de hielen van de laatste muilezel springen, bijtend naar staart, poten, lendenen.
„Ik droom zeker," zei de planter.
Tim Osmond voelde zijn hart bonken in zijn keel. Dit was niet een of ander schouwspel, door zijn verrekijker waargenomen op Serengeti's hoogvlakte, dit gebeurde hier en nu, in de straten van de ommuurde stad Harrar... De hyena's hadden de stad uitgekozen als hun jachtterrein.
De planter zei met een vreemde stem: „Die stomme ezels zijn natuurlijk losgebroken uit de een of andere gammele stal." Hij startte de motor, maar liet hem gelijk weer afslaan. De muilezels waren weer op de terugweg. Blijkbaar liep de straat die ze ingevlucht waren, dood op de stadsmuur.
Weer werd de roffel van hun hoeven luider en luider, nu vermengd met het schrille gebalk van de aangevallen laatste. De paniekerige ezels schampten weer rakelings langs de motorkap, niet in staat de hyena's af te schudden. De laatste ezel was nu volkomen van de andere afgesneden door een haag van blikkerende tanden. Het arme dier draaide zich om trapte en beet van zich af, sprong wanhopig naar links en rechts. Boven het vervagende hoefgetrappel uit klonk zijn hoge geschreeuw dat ineens afbrak, toen het dier blindelings boven op de motorkap van de Landrover belandde. Het volgende moment klapten van alle kanten de kaken van de hyena's dicht in dat huiverende lijf. De ezel probeerde nog verder te strompelen, maar de hyena's lieten zich meeslepen en onder het gewicht van al die lijven, bezweek het dier. Met vurige ogen in het licht van de ene koplamp, die niet verbrijzeld was door de botsing, staarden de moordenaars de twee mannen in de auto aan. Op een lugubere manier leken ze zeker van hun zaak, onbevreesd. De planter vloekte, zette de motor aan en de Landrover

VAN HARRAR

Illustratie van The Tjong King

reed achteruit. Voor het motorgeronk weken de hyena's terug, maar onmiddellijk sloten ze hun prooi weer van alle kanten in. De laatste stuiptrekkingen toen was de muilezel dood. Tim Osmond [illegible] van ontzetting.

Waren dit dezelfde dieren die hij andere nachten als tamme honden door de straten van Harrar had zien slenteren, scharrelend en bedelend om afval? Waren dit de vuilnismannen van Harrar die zo pittoresk op de foto's stonden die hij naar huis had gestuurd? Hij herinnerde zich de waarschuwing van de hoteleigenaar. Maar dat was toch louter bijgeloof! Zoiets kon toch niet serieus genomen worden? De 'reinigingsdienst' van de stad was in opstand gekomen omdat hun feestmaal niet beviel.

Maar met eigen ogen zag Tim Osmond de slachting aan, met eigen oren hoorde hij, die machtige kaken botten versplinteren. Hun spookachtige grijns deed denken aan het lugubere 'lachen' waarom ze bekend stonden, dat langgerekte geluid in de nacht, stijgend en dalend tot het wegstierf in een diep, zacht gegrom. Tim Osmond had er diep onder de indruk naar geluisterd en kon zich niet herinneren ooit zo'n aangrijpend geluid gehoord te hebben.

De Landrover stond aan de achterkant geblokkeerd door de hoge stoeprand. De planter liet de claxon loeien en schoot met gierende motor vooruit over het kadaver heen, met een sprong die Tim Osmond achterover wierp. Blindelings greep hij zich vast, terwijl hij de gevlekte moordenaars naar alle kanten zag wegvluchten. Maar de manoeuvre was te scherp geweest, de wielen slipten in een diep uitgesleten goot en de auto kantelde, rondtollend met de neus naar de huizen. Een geweldige klap, toen de witte muur voor hen oprees, en Tim Osmond zag het hele huis op zich neer komen vallen... Daar leek het tenminste op.

Hij kwam bij kennis door het gejank en gehijg van de hyena's overal om hem heen. Vol afgrijzen ontdekte hij dat hij bij de klap uit de Landrover was geslingerd en tegen de dode muilezel lag. Hij schreeuwde schor en krabbelde overeind, zwaaiend met zijn geschaafde armen en de hyena's weken een eind achteruit. In de Landrover zat de planter geklemd tegen het stuur, terwijl er bloed uit zijn kortgeknipte haar stroomde. Hij was buiten kennis.

Tim Osmond begreep dat hij hulp moest halen. Maar waar? Hij hinkte naar een houten deur vlakbij, klopte aan. Niemand deed open. Tenslotte bonkte hij hysterisch met beide vuisten tegen de deur. Maar blijkbaar was het huis verlaten. En het volgende huis stond voorbij een lange witte muur van een opslagplaats. Half struikelend, nog verdoofd door de klap, begon hij over de hoge stoep naar dat huis te lopen. De hele straat was verlaten en het leek erop dat iedereen zich doof hield. Halverwege stond hij hijgend stil en keek om.

De Landrover, nu alle lichten verbrijzeld waren, stond in het donker. Hij kon de gewonde planter niet zien en evenmin het kadaver van de muilezel. Wat hij wel zag, omdat ze zich uit het donker leken los te maken, waren de schimmige gestalten van de hyena's. Die kwamen naderbij met losse glijdende passen en hun tanden blikkerden in het donker. Bij die aanblik leek het wel alsof zijn knieën van elastiek werden. De hyena's volgden hem... Ze waren niet tevreden met de muilezel, ze zagen in hem een nieuwe prooi. Met gevlekte ruige lijven, zware koppen, loerende ogen zag Tim Osmond zijn achtervolgers naderbij komen.

Hij holde verder, en achter zich hoorde hij het getik van nagels op de aangestampte grond, gejank en gehijg... Toen hij eindelijk het huis bereikte, liep het angstzweet in zijn ogen. Maar de hemel zij dank, zodra hij klopte zwaaide de hoge houten deur open. Een bruine hand trok hem naar binnen en achter hem klapte de deur dicht. Hij keek in een gespannen bruin gezicht. De man hielp hem over een soort patio die schaars door een lantaarn verlicht werd. Hij zag gesluierde vrouwen en van alles wat er gezegd werd, verstond hij slechts dat ene woord 'Fisi' Hyena. Ineens bedacht Tim Osmond dat de planter bewusteloos in de Landrover lag, een gemakkelijke prooi voor de hyena's. Hij begon te schreeuwen, maar niemand begreep hem. Met gebaren wist hij duidelijk te maken dat hij een geweer wilde hebben. Maar voor het zover was dat hij gewapend weer de straat opliep, hoorde hij schieten in de straten van Harrar. Politiemannen in kaki-uniformen droegen wat later de bewusteloze planter hetzelfde huis binnen. Een arts werd gewaarschuwd die een hersenschudding vaststelde. De politiemannen brachten de planter naar een hospitaal en begeleidden Tim Osmond naar zijn hotel. Ze kwamen overal langs slachtoffers van de furieuze hyena's, dode en opengereten geiten, paarden, geheten straathonden, volkomen hysterische stedelingen met bijtwonden op armen en benen. De politiemannen zelf waren ontdaan en geschokt door de bizarre gebeurtenissen van die nacht. Iets dergelijks, vertelden ze, hadden ze nog nooit meegemaakt.

In de ochtendschemering zat Tim Osmond op het balkon van zijn kamer en de hoteleigenaar bracht hem warme wijn. De man schudde meewarig zijn hoofd en klakte met zijn tong. „Het is voorbij, meneer Osmond," zei hij troostend. „De nacht is voorbij. Onze hyena's zullen weer even tam als vroeger zijn, dat verzeker ik u. En volgend jaar zal ons geschenk heus wel deugen. We waren alleen wat onvoorzichtig."

Tim Osmond wist niet wat hij moest antwoorden. Alles wat hij kon opbrengen, was een bleek lachje.

BARRY HULSHOFF

Wat aanleg betreft, is Barry Hulshoff zeker geen „grote". Dank zij z'n doorzettingsvermogen en wilskracht, zijn twee belangrijkste wapens, heeft hij niettemin de top kunnen bereiken. In het begin van zijn voetballoopbaan was Hulshoff, afkomstig uit Zeeburgia, lid van het jeugdelftal van Ajax en dat elftal werd kampioen van Nederland. Hij speelde in die ploeg met rijker getalenteerde knaapjes als Ronnie Boomgaard, Gunther de Haan en Hennie Cruyff. Toch zouden die jongens het bij Ajax niet redden. Barry wel. Niet door pure klasse, niet door oogstrelend voetbal, maar door een volledige inzet. In het seizoen 1966/1967 debuteerde Hulshoff in het eerste van Ajax. Het Amsterdamse publiek vond zijn optreden te angstig, te onzeker en daardoor een voortdurende bedreiging voor de achterhoede. Helemaal ongelijk had het daar niet in. Even snel als hij in het elftal kwam, verdween hij dan ook weer. De nu 24-jarige Ajacied ging de rol spelen van de bekwame invaller die elke trainer graag achter de hand heeft. De man met de wapperende haren en de bakkebaarden, zo lang dat Abraham Lincoln er jaloers op zou zijn geweest, maakte een complete omzwerving in zowel de twee-op-het-middenveld als de achterste vier. Hij werd een speler die Rinus Michels zonder risico kon inzetten op de plaats waar een gat gevallen was. Zo werd Barry zelfs opgesteld in de inmiddels legendarisch geworden Europacupwedstrijd tegen Liverpool. Ondanks de nervositeit die hem toen parten speelde — in z'n zenuwen vergat hij z'n gewone schoenen mee te nemen zodat hij in Engeland op gympjes moest rondlopen — kon hij op een uitstekende wedstrijd terugzien. Voor het eerste bleef hij niettegenstaande dit succes incidenteel uitkomen. In 1967 liet Hulshoff die daar zwaar de smoor over in had zich op de transferlijst zetten. Ajax, ook niet gek, vroeg vervolgens het lieve sommetje van f 175.000 en het laat zich raden dat de belangstelling voor de Amsterdamse middenvelder nihil was.

Toch veroverde Barry, die mokkend bijtekende, dat volgende seizoen een vaste plaats in het elftal. In de Europacupmatch tegen Benfica schakelde hij op sublieme wijze José Torres, de wolkenkrabber van Lissabon, uit en tegen Spartak Trnava was hij zelfs de ster van het veld. De 1.90 meter lange Hulshoff, ook wel de giraffe van Ajax genoemd, had geleerd zijn krachten beter te verdelen en leverde daardoor nauwelijks meer foutieve passes. De vroegere weifelaar was een bijna complete voetballer geworden.

Hulshoff is geen breker als zijn collega Theo Laseroms (Feyenoord), die zonder pardon tegenstanders de grond inboort. Als voetballer is hij eigenlijk te aardig. Is dat geen handicap? „Als ik gemeen wil worden," vertelde hij eens, „moeten ze me wel erg kwaad maken. Aan vasthouden maak ik me wel schuldig, dat valt voor mij nog onder het begrip professioneel voetbal. Maar echt iemand pakken, nee, dat doe ik niet. En dat zal ik waarschijnlijk ook nooit doen. Het komt gewoon niet in me op om iemand de benen onder z'n lijf weg te trappen. Ik let trouwens meer op de bal, de speler komt pas op de tweede plaats."

Ook doorgebroken aanvallers die alleen op het doel afgaan, haalt de Ajacied, die qua stijl en manier van lopen veel op Zocco van Real Madrid lijkt, zelden of nooit onderuit. Een prijzenswaardige eigenschap maar de doorsnee-voetballer komt er tegenwoordig in het betaalde voetbal niet ver mee. Momenteel heeft Barry het in de competitie zwaar te verduren. Doordat de achterhoede van Ajax door het gemis van Vasovic en Rijnders en het uitvallen van Krol en Suurbier (beiden zijn geblesseerd als we dit schrijven) aanzienlijk is verzwakt, moet hij zo nu en dan als centrale verdediger fungeren. En dat gaat hem opvallend gemakkelijk af, al wil hij het motto „zekerheid voor alles" nog wel eens te ver doorvoeren door onnodig hoekschoppen weg te geven.

Hulshoff is een echte prof geworden. Het een keer op de reservebank zitten, vindt hij nu niet erg meer omdat hij er toch net zoveel verdient als in het veld. En geld is voor Barry sinds hij getrouwd is (hij woont met vrouw Hilda, zoon Barry jr. en Deense dog Boeddha in Zaandam) het allerbelangrijkst, zegt hij.

tekst Jan de Rooij

tekening Willy Lohmann

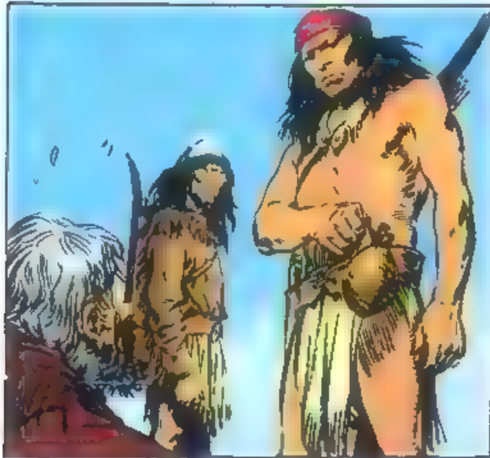
pop portret

MANGAS COLORADAS

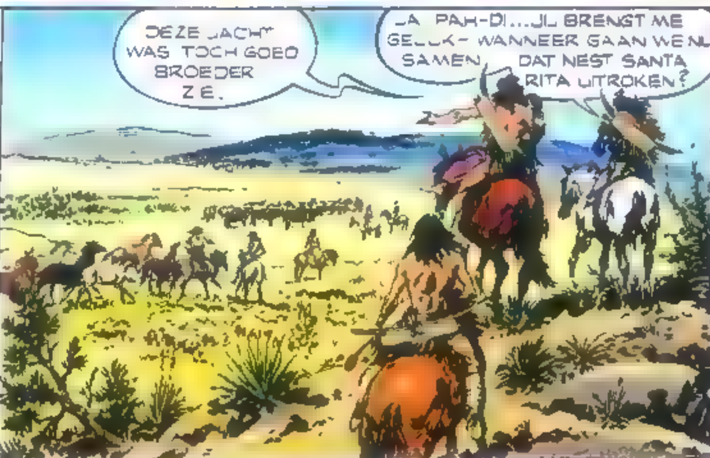

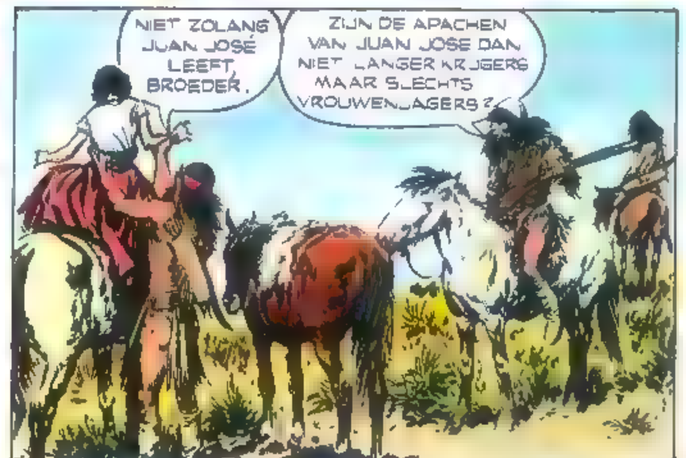

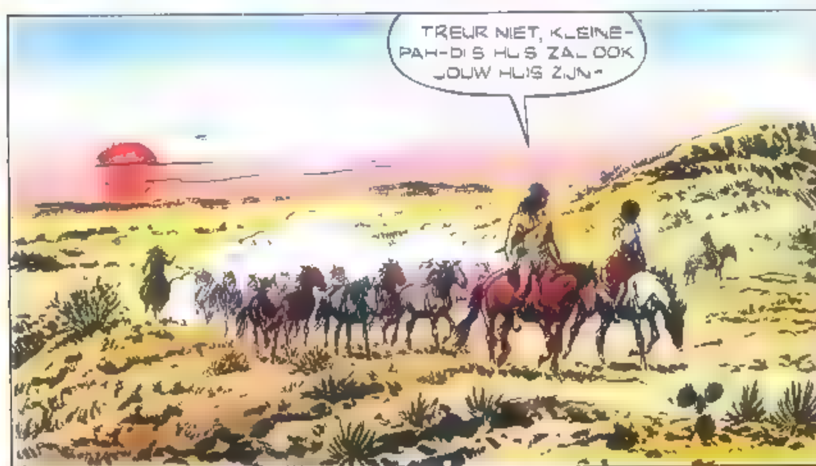

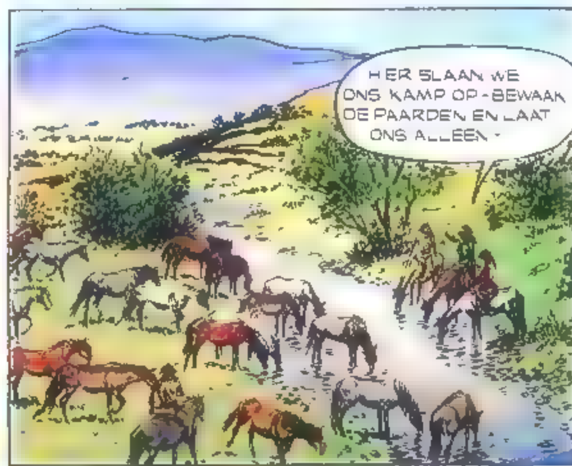

WOESTIJN VAN WRAAK

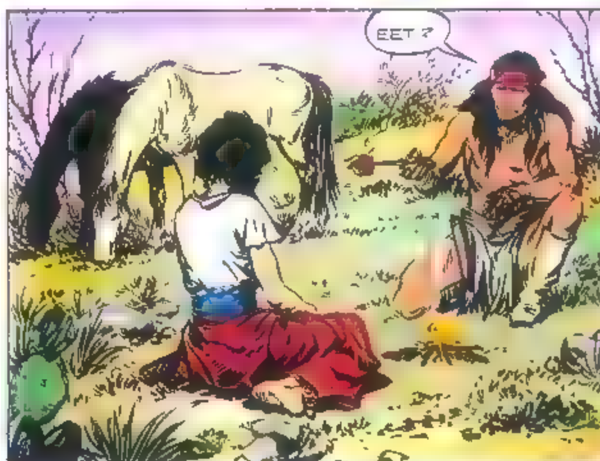
DOOR
HANS G. KRESSE
MET MEDEWERKING VAN
ANTON KUYTEN

De Apachen overvallen een Mexicaanse hacienda en nemen alle daar aanwezige paarden mee. Pah-Di waagt z'n leven voor 'n vrouw..

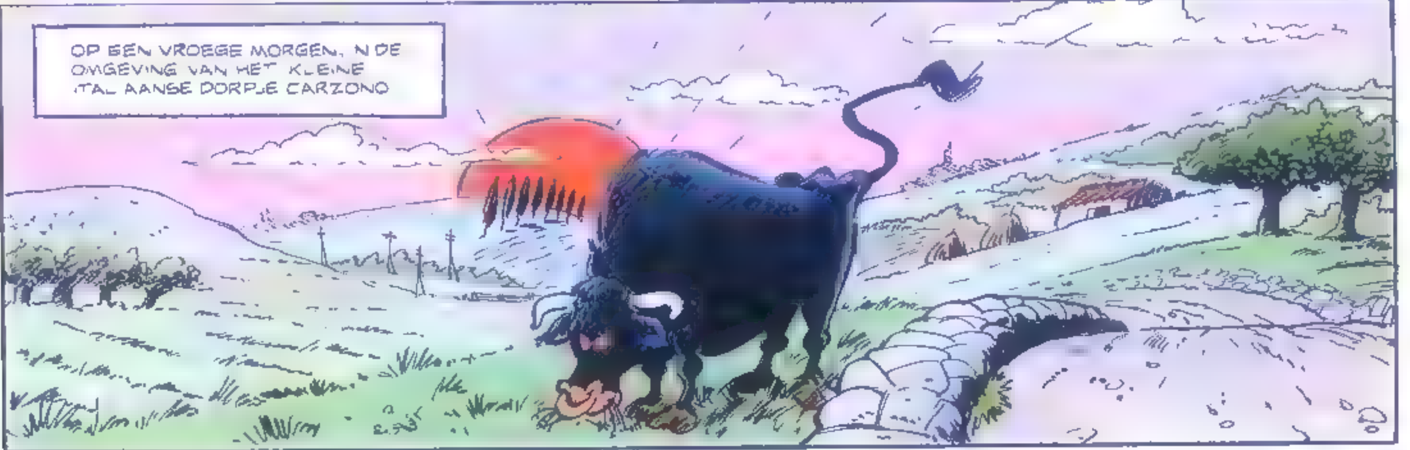

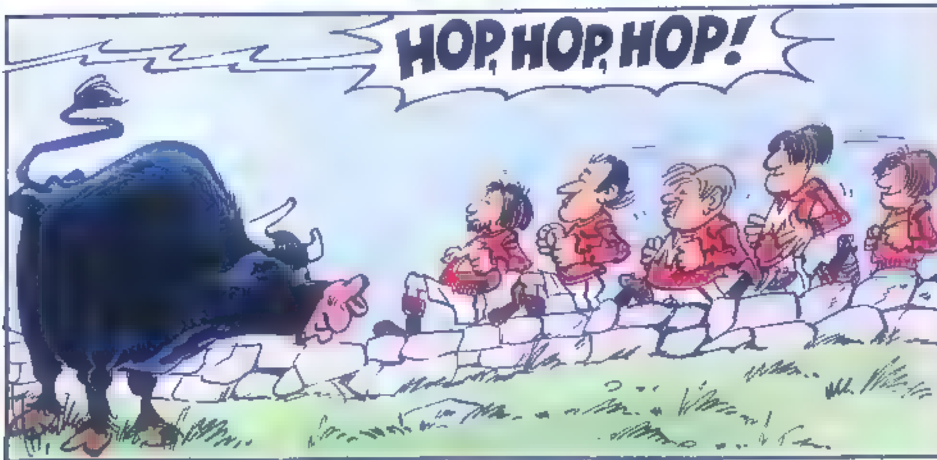
WORDT VERVOLGD

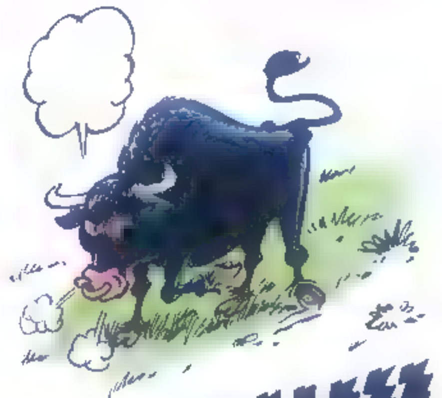
DE MACARONI'S

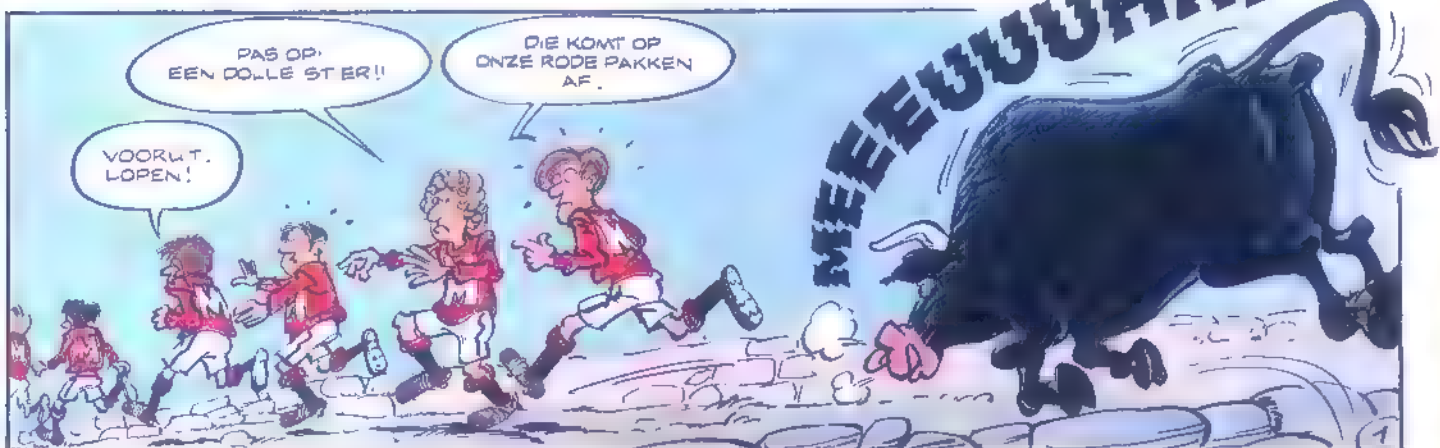

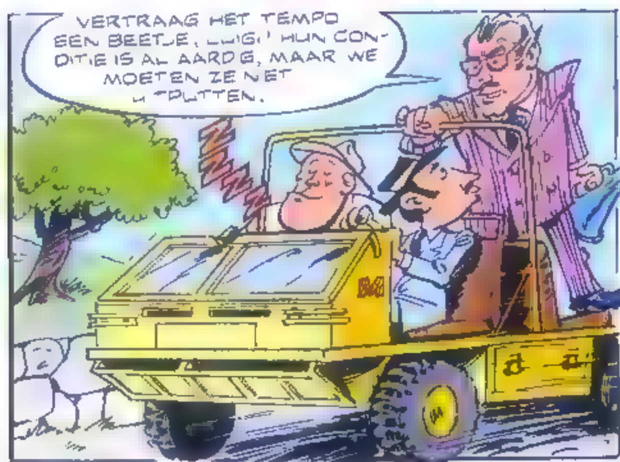

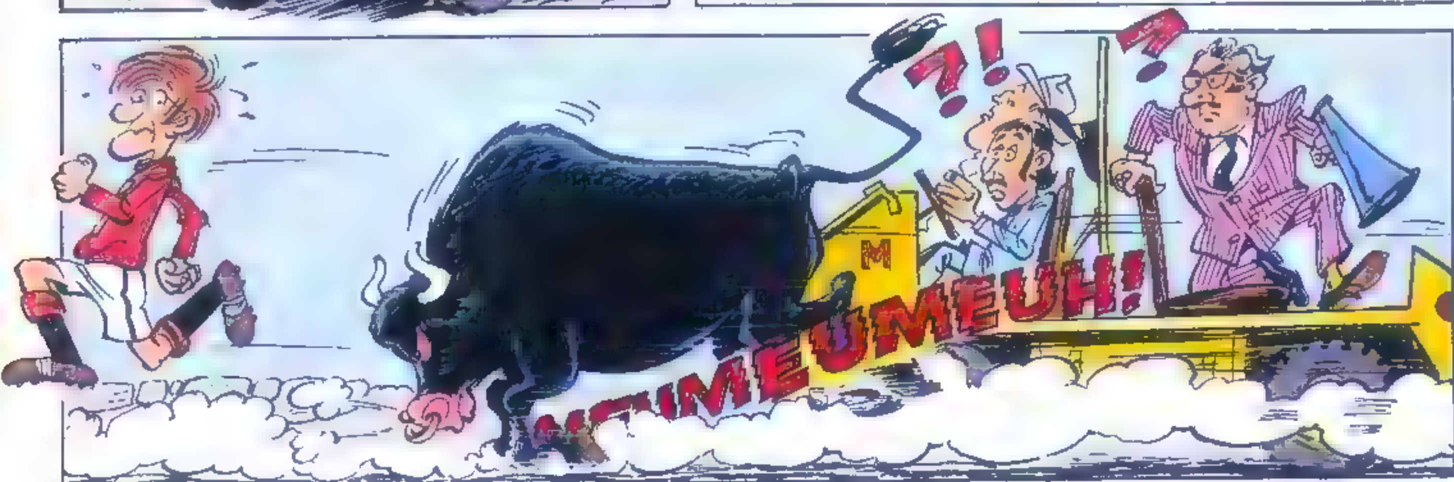
TEKST
DICK MATENA

TEKENINGEN
DINO ATTANASIO

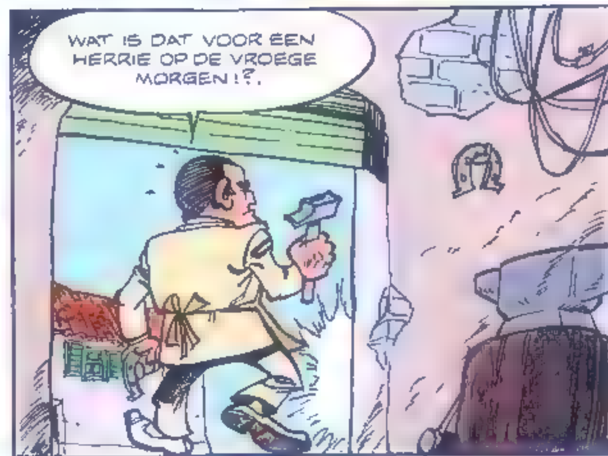
CHANTAGE en VOETBAL

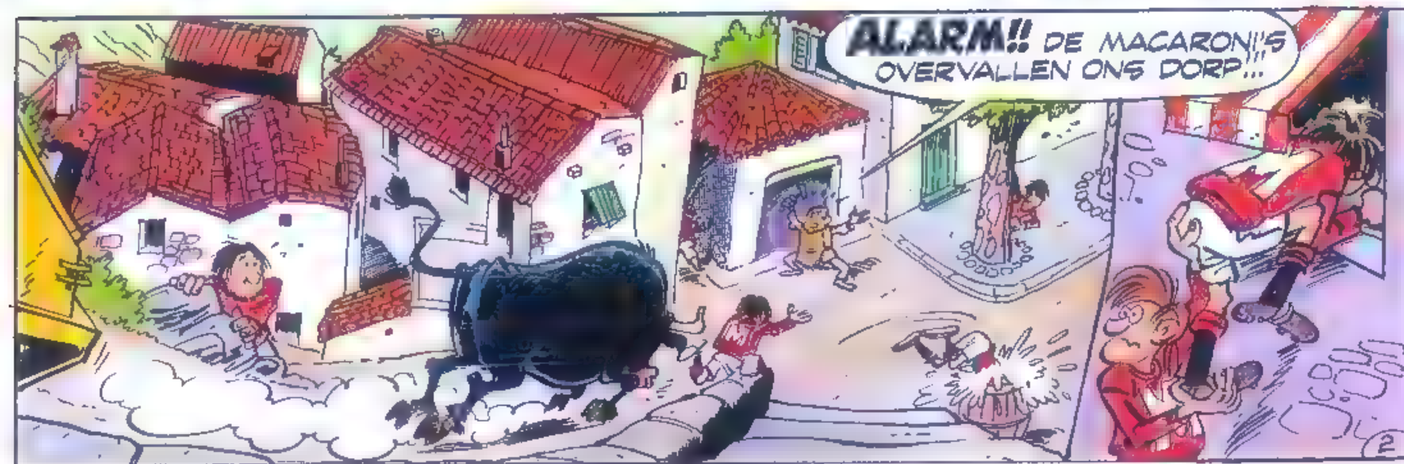

WORDT VERVOLGD

MICK TANGY

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: JIJÉ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

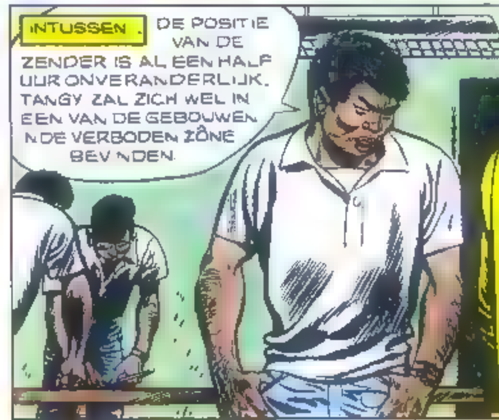
GEVAAR OP MURUROA

De „shogûn" weet tot op de minuut waar Tangy zich bevindt Ook dat hij nu op weg is naar de verboden zône waar de silo's liggen

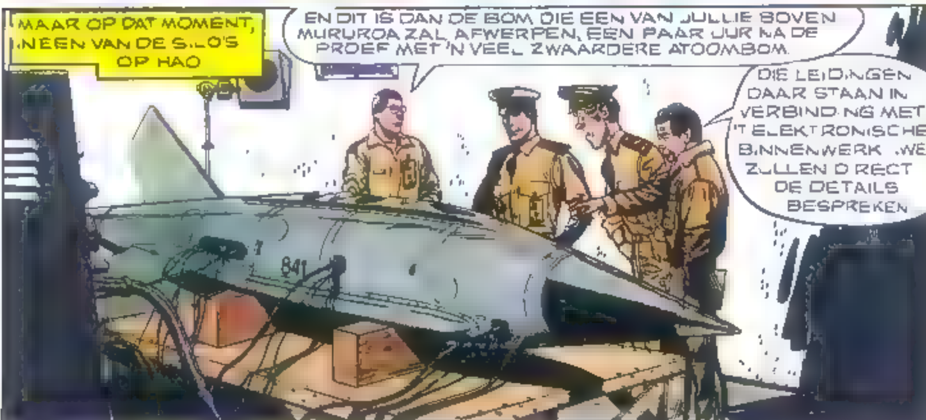

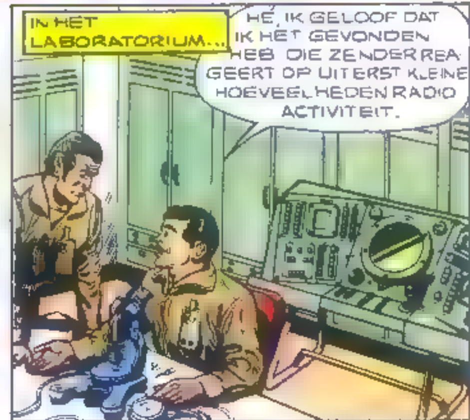

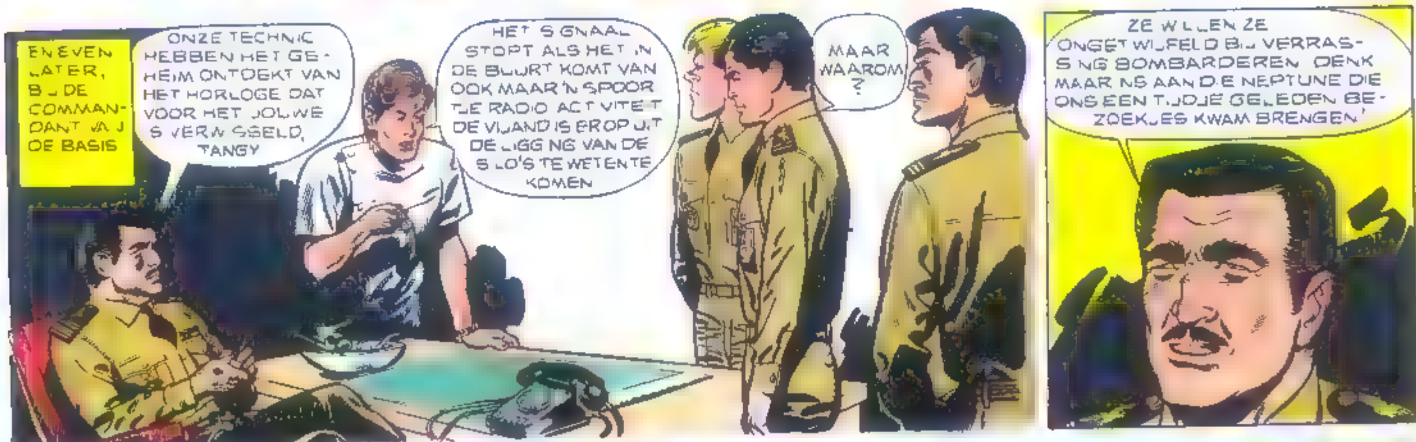

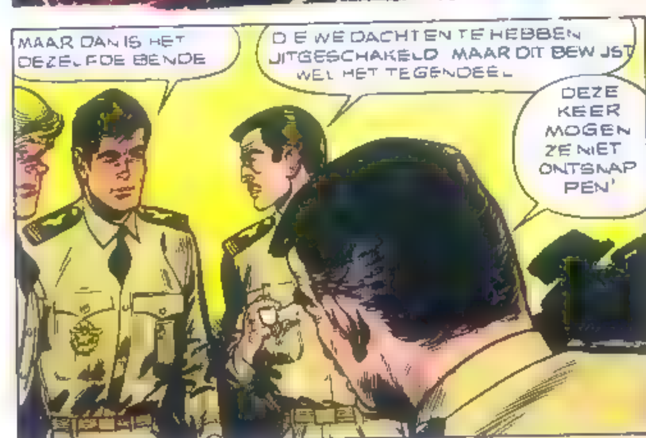

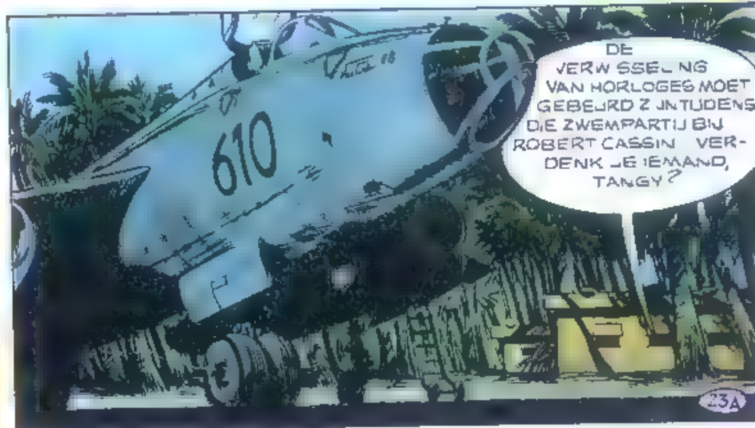
MICK TANGY

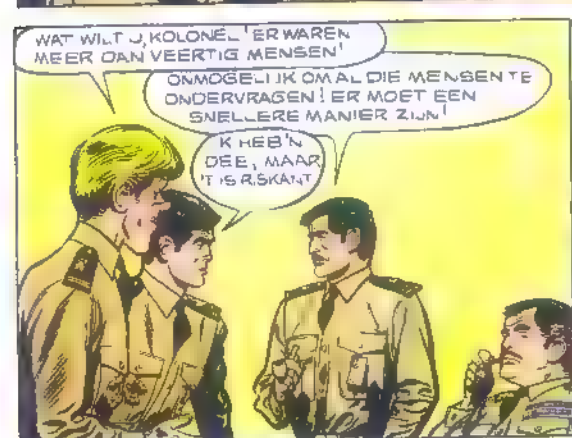
EN EVEN LATER, BIJ DE COMMANDANT VAN DE BASIS
ONZE TECHNICI HEBBEN HET GEHEIM ONTDEKT VAN HET HORLOGE DAT VOOR HET JOUWE IS VERWISSELD, TANGY
HET SIGNAAL STOPT ALS HET IN DE BUURT KOMT VAN OOK MAAR 'N SPOOR VAN RADIO ACTIVITEIT. DE VIJAND IS EROP UIT DE LIGGING VAN DE SILO'S TE WETEN TE KOMEN
MAAR WAAROM ?
ZE WILLEN ZE ONGETWIJFELD BIJ VERRASSING BOMBARDEREN. DENK MAAR 'NS AAN DE NEPTUNE DIE ONS EEN TIJDJE GELEDEN BEZOEKJES KWAM BRENGEN!

MAAR DAN IS HET DEZELFDE BENDE
DIE WE DACHTEN TE HEBBEN UITGESCHAKELD. MAAR DIT BEWIJST WEL HET TEGENDEEL
DEZE KEER MOGEN ZE NIET ONTSNAPPEN!

DE VERWISSELING VAN HORLOGES MOET GEBEURD ZIJN TIJDENS DIE ZWEMPARTIJ BIJ ROBERT CASSIN. VERDENK JE IEMAND, TANGY?
610
23A

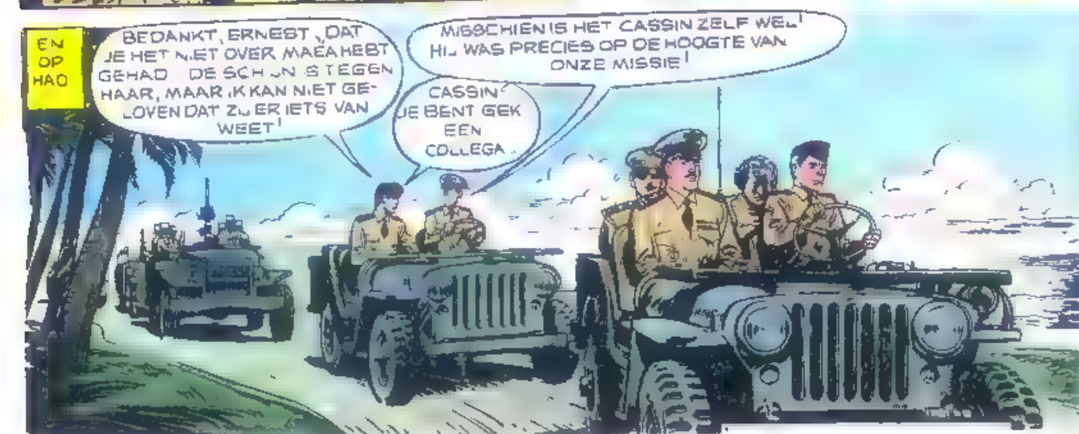
WAT WILT U, KOLONEL! ER WAREN MEER DAN VEERTIG MENSEN!
ONMOGELIJK OM AL DIE MENSEN TE ONDERVRAGEN! ER MOET EEN SNELLERE MANIER ZIJN!
'K HEB 'N IDEE, MAAR 'T IS RISKANT

INTUSSEN, IN PAPEETE
VREEMD. HET SIGNAAL IS EEN PAAR KEER ONDERBROKEN, MAAR 'T IS ELKE KEER WEER OPNIEUW DOORGEKOMEN.
HÉ WAAR IS TANGY?
IN 'T HOOFDKWARTIER, ZONDER IN EEN SILO GEWEEST TE ZIJN.

MEESTER! HIJ BEWEEGT ZICH NU ZEER SNEL VOORT IN EEN AUTO, DENK IK!
GEEF Z'N POSITIE OP

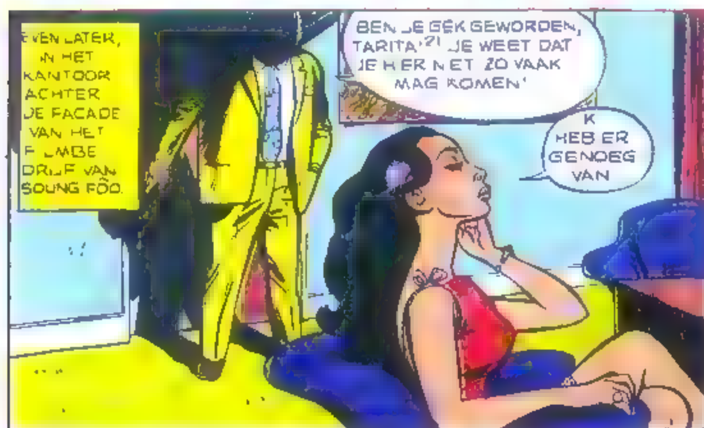

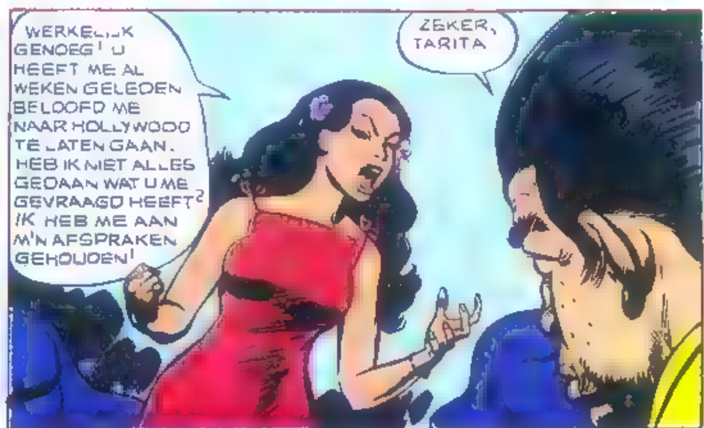
EN OP HAO
BEDANKT, ERNEST, DAT JE HET NIET OVER MAEA HEBT GEHAD. DE SCHIJN IS TEGEN HAAR, MAAR IK KAN NIET GELOVEN DAT ZIJ ER IETS VAN WEET!
MISSCHIEN IS HET CASSIN ZELF WEL! HIJ WAS PRECIES OP DE HOOGTE VAN ONZE MISSIE!
CASSIN! JE BENT GEK, EEN COLLEGA...

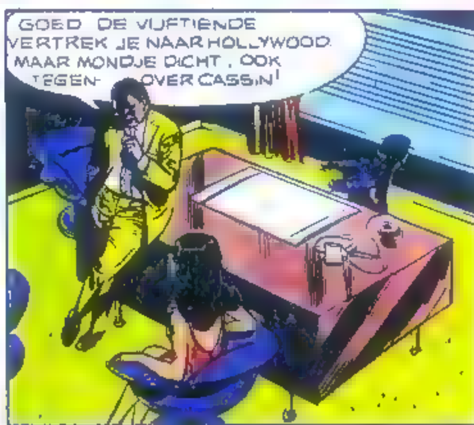
EN IN
ONZE SPECIALE AGENT IS HIER VOOR 'N DRINGEND ONDERHOUD
23B

GEVAAR OP MURUROA

(*) MILITAIRE VRACHTWAGENS MET 4-WIEL AANDRIJVING

WORDT VERVOLGD

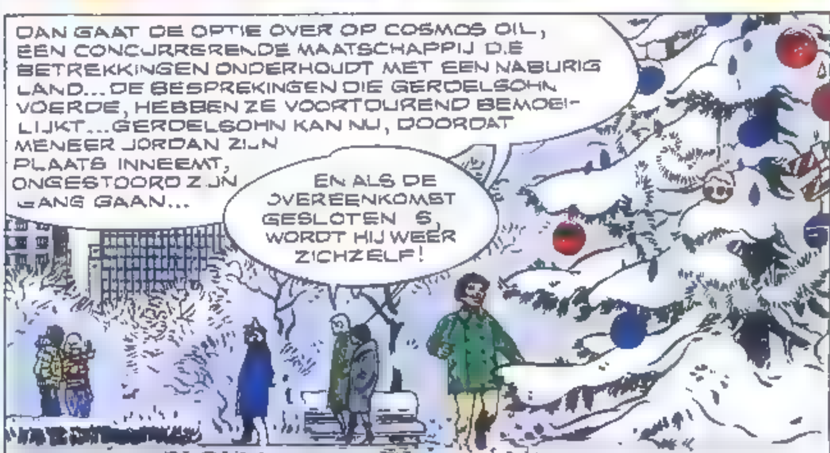
ROB PALLAND

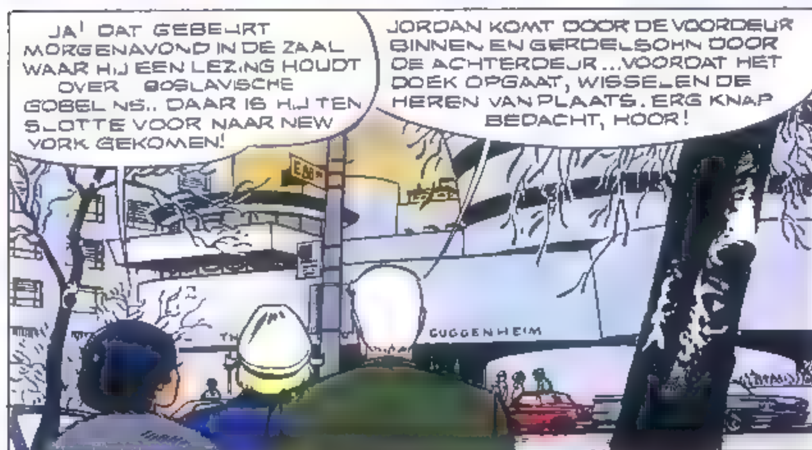
DOOR HERMANN
EN GREG
VERTALING JAN DE ROOIJ

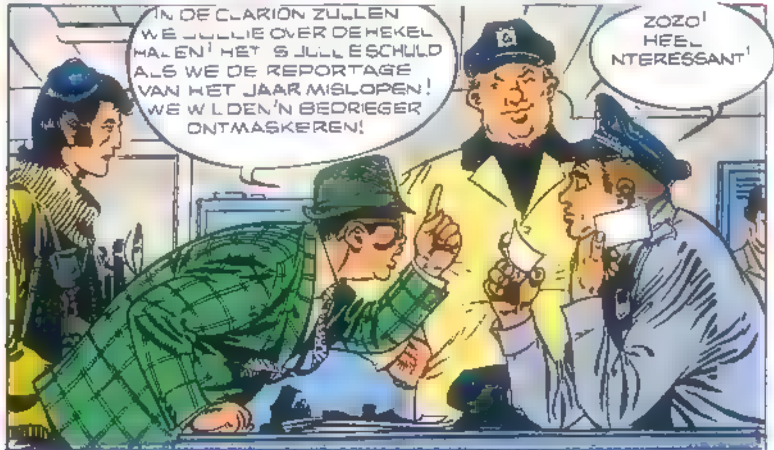

AVONTUUR IN MANHATTAN

Jordan neemt de plaats in van de industrieel Gerdelsohn die naar New York is gekomen voor een uiterst belangrijke bespreking

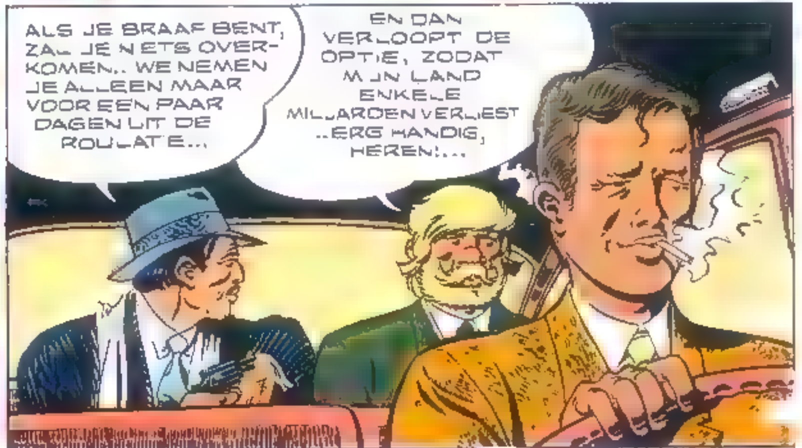

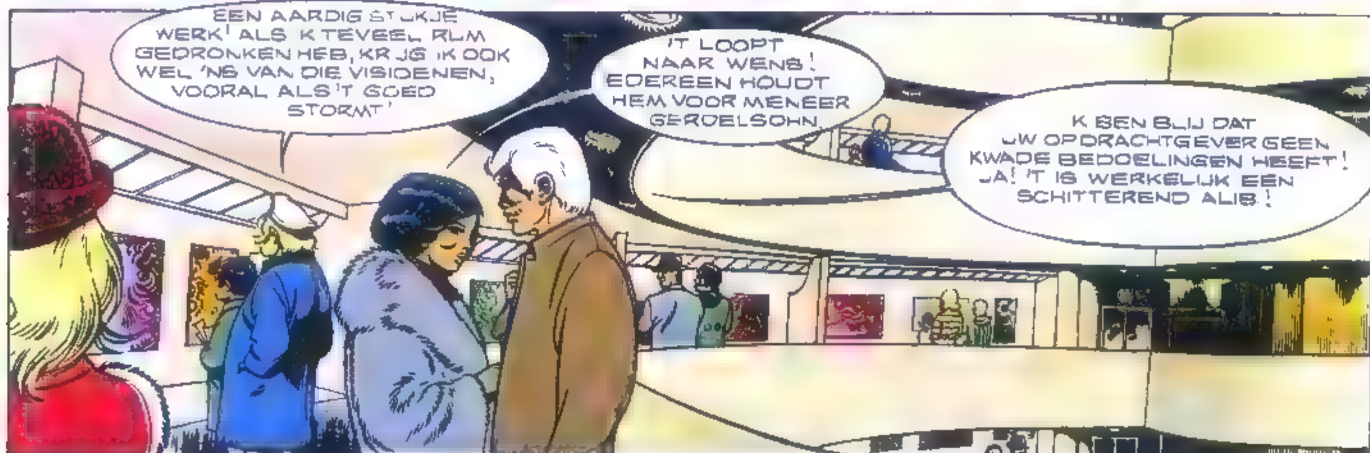

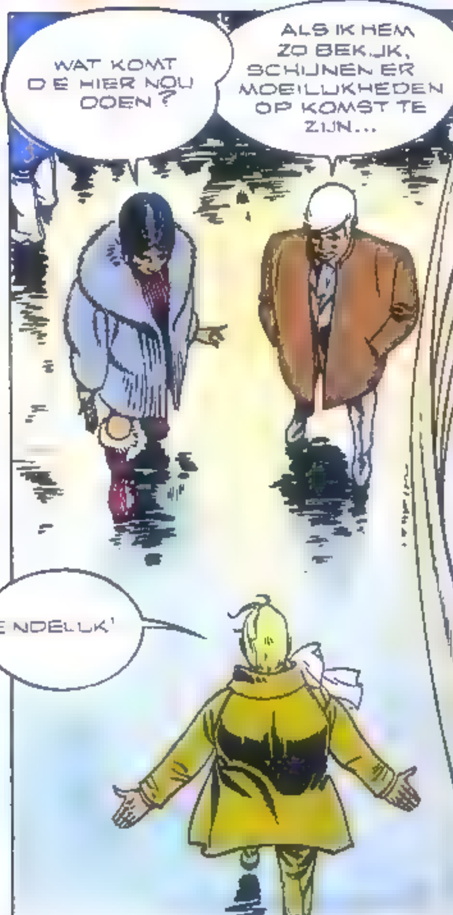

ROB PALLAND

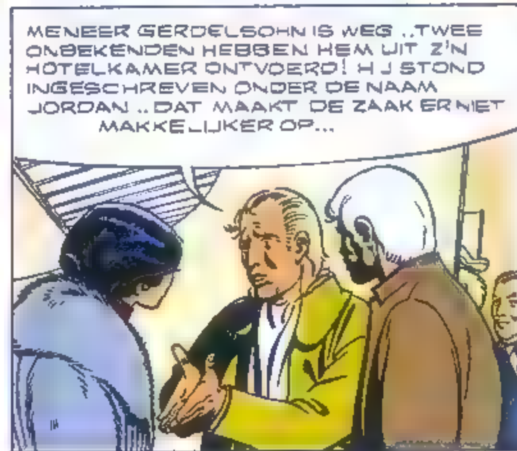

EEN AARDIG STUKJE WERK! ALS 'K TEVEEL RUM GEDRONKEN HEB, KRIJG IK OOK WEL 'NS VAN DIE VISIOENEN, VOORAL ALS 'T GOED STORMT!
'T LOOPT NAAR WENS! IEDEREEN HOUDT HEM VOOR MENEER GERDELSOHN.
'K BEN BLIJ DAT UW OPDRACHTGEVER GEEN KWADE BEDOELINGEN HEEFT! JA! 'T IS WERKELIJK EEN SCHITTEREND ALIBI!

FIJN DAT U ER ZO OVER DENKT. ZELF HOUD IK OOK NIET VAN BEDROG, MAAR U KUNT GERUST ZIJN. DE HEER GERDELSOHN IS DE EERLIJKHEID ZELVE!
DAAR HAD IK OOK GEEN MOMENT AAN GETWIJFELD.

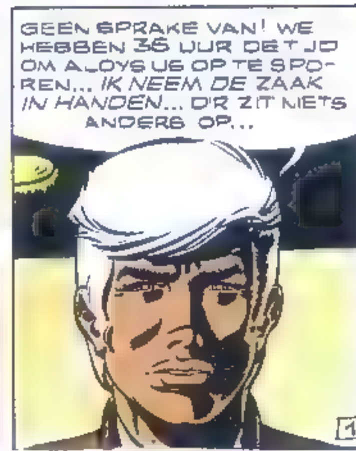

WE ZIJN OP ONS TIJDSCHEMA ACHTER.. WE MOETEN OPSCHIETEN!
WACHT EENS.. DAAR KOMT DE BARON AAN.

WAT KOMT DIE HIER NOU DOEN?
ALS IK HEM ZO BEKIJK, SCHIJNEN ER MOEILIJKHEDEN OP KOMST TE ZIJN...
EINDELIJK!

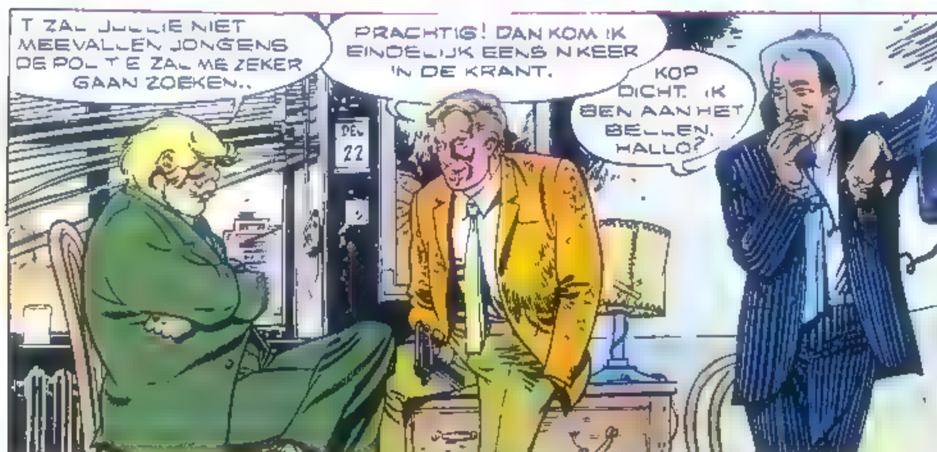

U MOET DIRECT MET MIJ MEEGAAN! D'R IS IETS VERSCHRIKKELIJKS GEBEURD... AL ONZE MOEITE IS VOOR NIETS GEWEEST!

MENEER GERDELSOHN IS WEG.. TWEE ONBEKENDEN HEBBEN HEM UIT Z'N HOTELKAMER ONTVOERD! HIJ STOND INGESCHREVEN ONDER DE NAAM JORDAN.. DAT MAAKT DE ZAAK ER NIET MAKKELIJKER OP...

VRESELIJK. OM EEN EENVOUDIGE ZEEMAN ZULLEN ZE ZICH NIET ERG DRUK MAKEN.. IEDEREEN DENKT DAT GERDELSOHN HIER SCHILDERIJEN STAAT TE BEKIJKEN.
WE MOETEN DE POLITIE ALLES VERTELLEN!

GEEN SPRAKE VAN! WE HEBBEN 36 UUR DE TIJD OM ALOYSIUS OP TE SPOREN... *IK NEEM DE ZAAK IN HANDEN...* D'R ZIT NIETS ANDERS OP...

AVONTUUR IN MANHATTAN

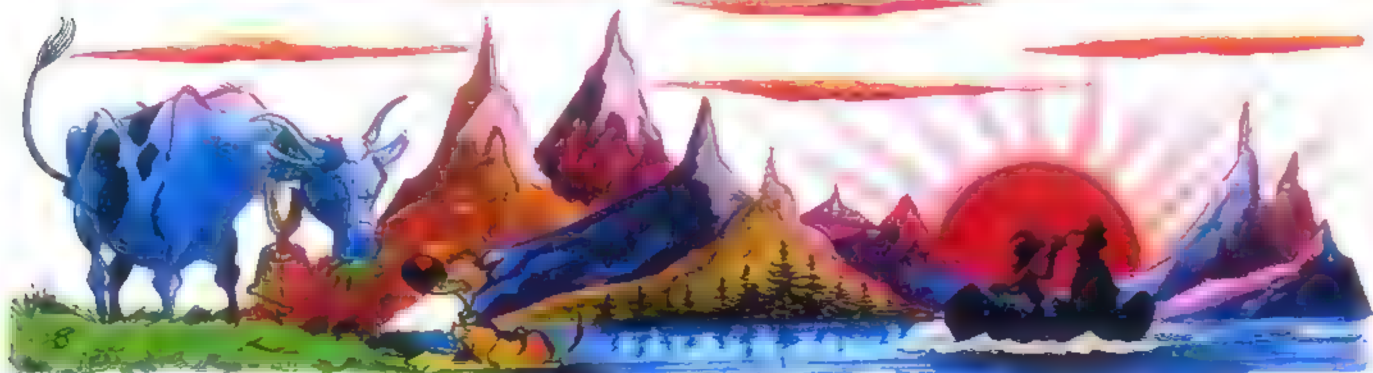

WORDT VERVOLGD

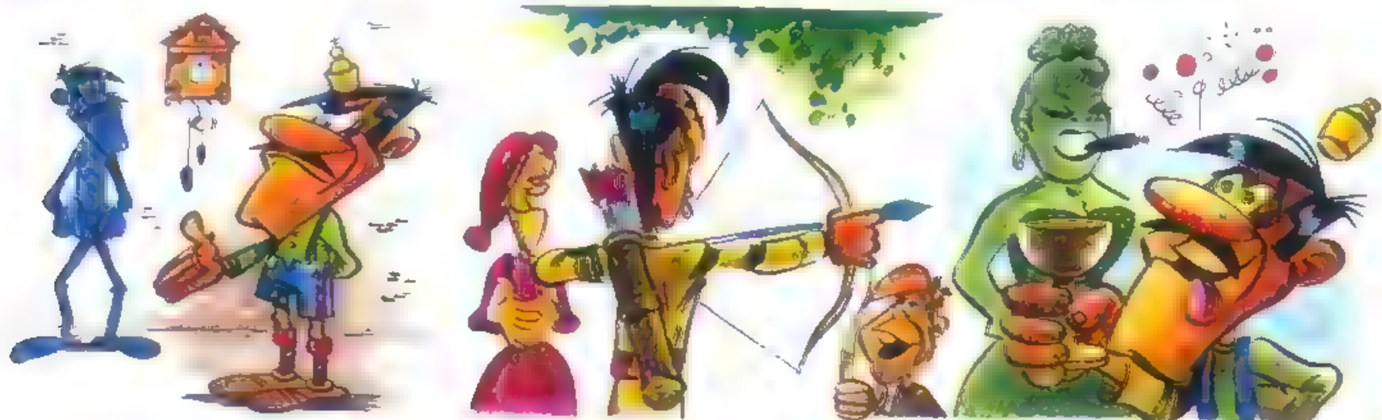
tekeningen Henk Albers

Variatie op

De blauwe spion herkauwde traag een pluk gras. De man tegenover hem wachtte. „Gras is ook niet alles," sprak hij tenslotte. „De vriend geeft de voorkeur aan kip met amandelen," antwoordde de ander verheugd. De spion betastte onmerkbaar zijn koebel. Hij dacht een ogenblik aan het midwinterjoelblazen waar hij als een knaap van zestien nog dorpskampioen in was geworden. Toen trok hij langzaam, als het ware met tegenzin, de klepel uit de klok en sloeg toe.

Over het spieglendgladde meer naderde met kille slagen een roeiboot. Behendig dook de spion terug in zijn schuilplaats. Met trefzekere gebaren testte hij zijn voorraad wapens. Dezelfde routinecheck van elke dag in afwachting van het uur U dat ook deze koerier met de ster hem niet had kunnen vertellen. Veertien blijden had hij, tachtig pijlen en twaalf bogen. De dunne lucht van wapenolie prikkelde zijn neusgaten. De zon ging nu schuil achter de bergen. De landingsboot was iets dichterbij gekomen.

De koekoeksklok had een ouderwetse snit. Langzaam kwam het versleten slagwerk op gang. Verborgen raderen begonnen hun knarsende wendingen. Een haveloze koekoek stak zijn hoofd naar buiten en schreeuwde éénmaal hees koekoek. „Dat kreng loopt een uur achter," schreeuwde de man met de Tiroler houthakkersjongensbroek. En toen kalmer, met die gevreesde dodelijke kilte in zijn stem: „Werner, ik begrijp dat jij verantwoordelijk bent voor die klokken. Zorg dat-ie over een uur drie maal slaat of jouw laatste uurtje is geslagen." Gessler, bevelhebber van het Oostenrijkse leger in het Zwitserse bezette gebied, had gesproken en Werner, zijn adjudant, zou rennen. Buiten in de zon leerde Wilhelm Tell zijn kinderen omgaan met de pijl en boog. Toen de koekoek drie sloeg was Gessler dronken. Zijn zuster Mathilde nam hem dat kwalijk. De vrouw was knap. Knapper dan je op het eerste gezicht zou zeggen, dacht de spion met de stalen helm. Het hoge voorhoofd duidde op intelligentie, de mond was wilskrachtig, de oorhangers

handwerk. Mooi en met een willetje, dacht hij. Hij hield van zulke vrouwen.

Na drie uur hadden ze de St. Gothardpas bereikt. Geen hond te zien, dacht hij, maar schonk er verder geen aandacht aan. De vrouw was dodelijk vermoeid. De klimpartijen hadden haar uitgeput, maar zij liet daar niets van merken. Diep beneden hen in het dal loeide een koe. „De blauwe loei," zei hij, „Gessler weet nu dat we vertrokken zijn." „'t Is mooi hier," antwoordde ze, „als die vervloekte oorlog ooit eens afgelopen is, begin ik hier een hotel. 't Is hier zo vredig, zo stil en de lucht is hier zo zuiver." Stil zaten ze naast elkaar en keken over het geplunderde land. Toen loeide de koe tweemaal. „Het teken van de koe," sprak zij glimlachend. Toen wierp zij haar sigaar weg en wurgde hem.

Het kwik was nu tot veertien 3/4 graad onder nul gedaald. Gessler huiverde in zijn gala-uniformpje. Met onverhuld genoegen bekeek hij het tafereel vóór hem.

Wilhelm Tell

tekst Jan van Gelderen

Honderden burgers schoven in lange rijen langs zijn petje en groetten het. Achter de rijen hoorde men de soldaten die de onwilligen tot spoed aanmaanden. Er werd geslagen, er werd gestompt, er werd gevloekt, er werd gemord. „Groetplicht is groetplicht," zei hij lijzig, „en wie niet wil groeten, die moet boeten," liet hij er hinnikend op volgen. „Hé, lach eens mee, maat," grapjaste hij tegen een van zijn opperofficieren. De spion met de koude neus dacht dat zijn officieren hem waarschijnlijk net zo haatten als de Zwitsers. Toen was er enige beroering. Wilhelm Tell trad, een paar soldaten van zich afschuddend, naar voren en zei: „Nee." „Hang hem," sprak Gessler. „Nee," antwoordde Tell. „Nee? Schiet dan dit appeltje van het hoofd van je kind en je zult vrij zijn."

De jongen dacht: „Vader, hoe kun je dit nou doen? Mamma zegt dat de tijden van tegenwoordig zo duur zijn en dat elke groschen omgedraaid moet worden voordat we hem kunnen uitgeven en dat Bruintje het niet trekken kan en zo'n goudreinet kost zeker drie

groschen, behalve dan als je hem steelt uit de tuin van mijnheer pfarrer natuurlijk, maar dat kost ook geld, want dan moet je zondags een echte groschen in het kerkezakje doen en dat doe je normaal niet, dan gooi je er een knoop in en dan wordt mijnheer pfarrer kwaad, dus wat kan het eigenlijk allemaal bommen, wat je ook doet, je doet het allemaal fout en als ik dit overleef, doe ik zondag al mijn groschen in het kerkezakje, want vader mag dan wel een grote mond hebben, maar vorige week toen hij ons schietles in de tuin gaf, raakte hij nog geeneens de schutting en moeder zegt dat de schietvereniging waar vader lid van is, niet zo duur is, maar dat het zo duur wordt omdat vader en zijn vrienden na afloop van het schieten altijd naar het Wirtshaus gaan..."

En toen kwam het schot, gevolgd door nog een schot.

De spion met de blauwe knieën liet langzaam de lucht tussen zijn tanden ontsnappen. „Dasj Oehr Oe iest gekjommen, trüder Müszli," sprak hij tegen de omstanders in het plaatselijk dialect.

Even was het stil, toen bracht een oude boer verbaasd uit: „Een spion, jongens, oppassen!" Maar voordat er iets kon gebeuren, gebeurde er van alles. De appel rolde langzaam naar het troontje van Gessler.

Met een triomfantelijke grijns op zijn gezicht rende deze naar de appel toe. Toen volgde een ontploffing, die onmiddellijk beantwoord werd door uit lage dekking gegeven goed gericht geweervuur op tien over zeven. Daarna werd het stil. Langs de gevel van de kerktoren klauterde een man naar boven, slingerde even aan de vlaggestok en toen wapperde de zo lang verboden tweekleur in de gezonde lucht. De menigte barstte los, eerst aarzelend, allengs luider. „Wilhelm Tell, Wilhelm Tell," riep men. Maar hij was verdwenen. De spion met de voorhoofdsholteontsteking zag hem de Sint Gothard overtrekken. „We zijn weer vrij, jongen," sprak hij, „ en als we ons weer van de slagen van de verraderlijke bezetter hebben hersteld, gaan jij en ik hier een tunnel graven. Dat beloof ik je."

LUCKY LUKE

TEKST
GOSCINNY
TEKENINGEN
MORRIS

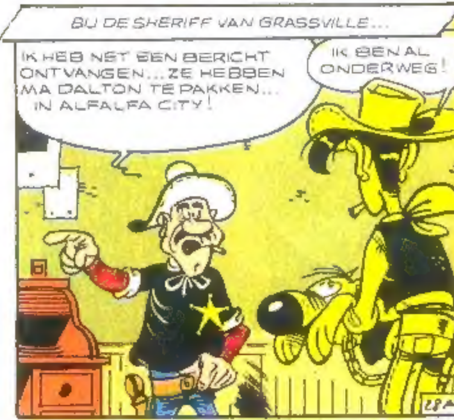
Ma Dalton vertrouwt haar zoontjes niet en gaat Joe achterna. Ze komt tot de ontdekking dat hij banken berooft, verkleed als ma zelf...

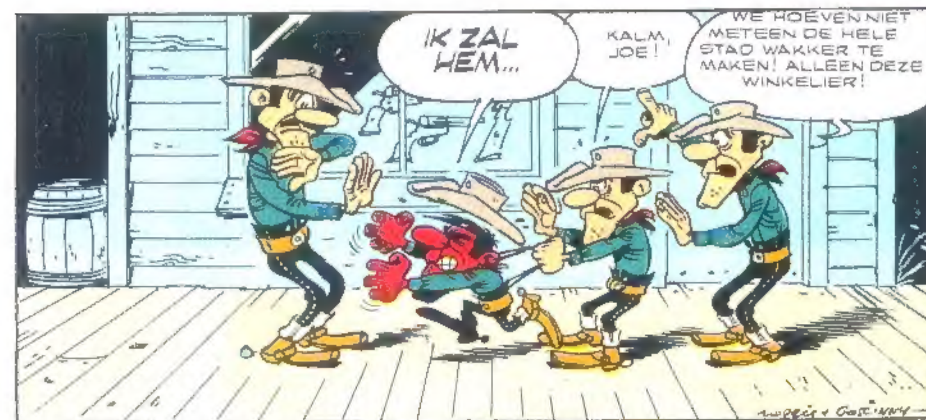

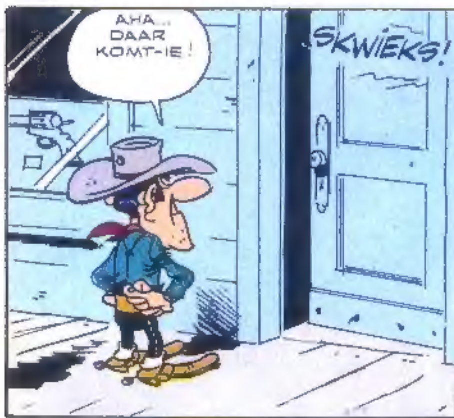

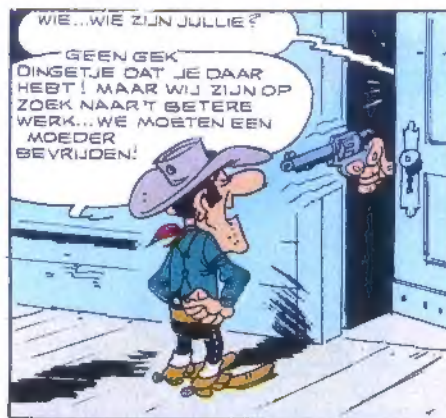

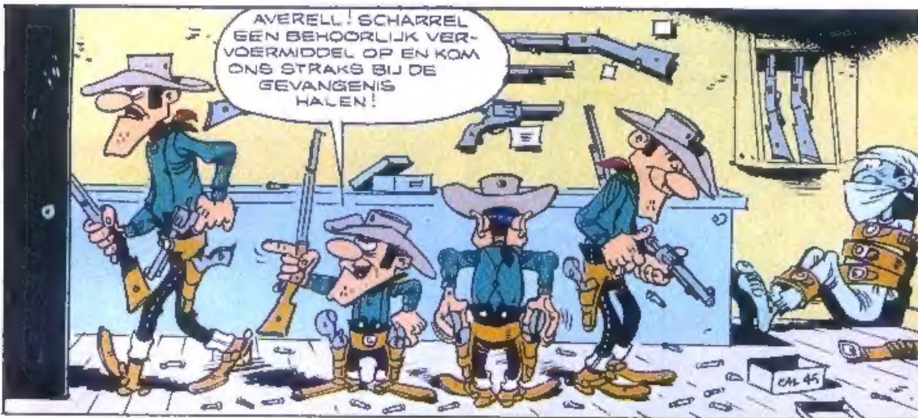

MA DALTON

AHA... DAAR KOMT-IE!
SKWIEKS!

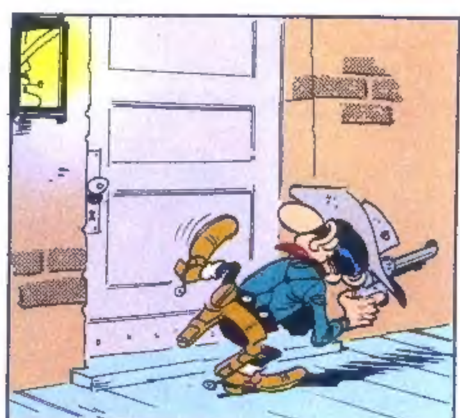

WIE...WIE ZIJN JULLIE?
GEEN GEK DINGETJE DAT JE DAAR HEBT! MAAR WIJ ZIJN OP ZOEK NAAR 'T BETERE WERK... WE MOETEN EEN MOEDER BEVRIJDEN!

DE DA-DA-DA...
NAAR BINNEN, LUI!

AVERELL! SCHARREL EEN BEHOORLIJK VERVOERMIDDEL OP EN KOM ONS STRAKS BIJ DE GEVANGENIS HALEN!
CAL 45

ZACHTJES AAN, JONGENS! WE MOETEN GEEN SLAPENDE HONDEN WAKKER MAKEN!
29A

SHERIFF KANTOOR GEVANGENIS
IK TRAP DE DEUR OPEN EN WE STORMEN MET Z'N ALLEN NAAR BINNEN!
AKKOORD!
ZET 'M OP, JOE!

WAT? WIE HEEFT JULLIE GEZEGD DAT JULLIE IN 'T DONKER OP STRAAT MOCHTEN?
MA?!!!

MAAR, MA! WE ZIJN IMMERS UW TOEGEWIJDE ZOONTJES! WE KWAMEN U BEVRIJDEN!
VOORDAT JULLIE NOG MAAR IN DE LUIERS LAGEN, HAD IK JE ARME VADER AL ZO VAAK HELPEN ONTSNAPPEN... IK RED ME PRIMA!

IK HEB 'M OP EEN KOPJE THEE GEVRAAGD EN Z'N REVOLVER GEPIKT!
MORRIS + GOSCINNY
29B

LUCKY LUKE

OMA DALTON

BULLETIN

GEVANGENI

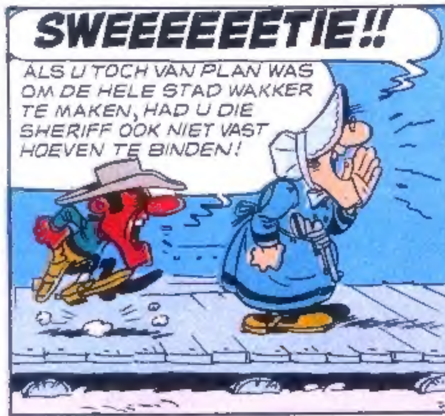
ALS AVERELL NOU MAAR OPSCHIET! WE MOETEN ER VANDOOR!

WAT JE ZEGT!

STIL TOCH, MA!

WAT KRIJGEN WE NOU! DURF JIJ JE STEM TE VERHEFFEN TEGEN JE OUDE MOEDER... SWEETIE IS 'M GESMEERD TOEN ZE MIJ TE PAKKEN NAMEN. IK VERTREK NIET ZONDER HAAR!

TOKTÓÓÓÓÓÓÓKTÓKTÓÓK! TOK TÓÓÓÓÓÓÓÓK...TÓÓÓK TÓÓÓÓÓÓK TOK TÓÓK TOK!

